

Előfizetési árak:
 Egész évre . . 10 frt — kr.
 Félévre . . . 5 „ — „
 Negyedévre . . 2 „ 50 „
 Egy óra . . . — „ 85 „
 Egyes szám ára 4 kr.

Kiadóhivatal:
PÉCSETT. Mária-u. 1. sz.
 a kir. ítélőtábla épületével
 szemben,
 hová az előfizetések és a lap
 szétküldésére vonatkozó föl-
 szólások intézendők.

PÉCSI FIGYELŐ

POLITIKAI NAPILAP.

Szerkesztői iroda:
PÉCSETT, Mária-utca 1. sz.
 a kir. tábla átellenében.
 hová a lap szellemi részé-
 től minden közlemény
 intézendő.

Kéziratot vissza nem adunk

Hirdetéseket
 a kiadóhivatal vesztől

Városi közgyűlés.

Pécs, 1897. január 25.

(* *) Hatvanhat városatyá, telisteli beszélőkkel, ült ma nagy kényelmesen a túlon túl befutott közgyűlési teremben, s ámbár csak tizenhárom tételből állott a tárgysorozat, abból is egyet máskorra halasztottak, mégis beszéltek annyit és oly gyorsan, hogy ha egyáltalában divatban volna a mi kis parlamentünkben gyorsírók alkalmazása, hát valami tíz darab elsőrendű stenográfust három hétre munkaképtelenné tettek volna.

Persze, persze, sok beszédnek sok az alja, s mivel nekünk csak egyetlenegy stenográfus — lapunk kiküldött tudósítója — áll rendelkezésünkre, ebből a tengeri szórakodásból kihámozzuk a lényegét s ezt nyújtjuk olvasóinknak.

Már maga az elnöki megnyitó, melyet polgármesterünk ebben a minőségében először cselekedett meg, szokatlanul hosszú s csupa szónoki formákba öltözött ünneplés volt. Megnyitója netto husz percet vett igénybe, ámbár tudvalevőleg, mint tudósítónk rég megállapította még főjegyző korából, percenként 220 szótágot képes elmondani.

A színház-építésből felmerülő tulajdonságok szankcionálása nem ment egész simán, Erreth János bizottsági tag le-
 sújtó kritikát mondott pár szóval az összes városi építkezésekre, különösen a pécsi színház építőire, akik nem anyagi elismerést — amint kérték — érdemelnének, de talán más egyebet. Erreth nézete diadal-maskodott szemben a tanácsi javaslattal.

Egyébiránt derűtséget keltő felszólalásokban is bőven volt részünk, de leginkább Zárny Károly ismert kormánypárti oszlopos férfiúnak jellemző felszólalása keltett homéri kacajt, midőn a tankerületi főigazgatóságnak Székesfehérvárról Pécsre való visszahelyezéséről volt szó, odavetette, hogy „egyéb haszon úgy sem származik belőle városunkra nézve, mint hogy több lesz egy hivatalos szavazatunkkal.”

A derült hangulat aztán megmaradt az ülés végeig és soha még oly kedélyesen nem tárgyaltak városatyáink, mint most, midőn csak hatvanhatan voltak jelen.

Tudósítónk a következőkben számol be a közgyűlés lefolyásáról:

Pont 9 órakor Majorossy Imre polgármester a következő beszéddel nyitotta meg a közgyűlést:

Tisztelt Közgyűlés! A midőn a szép számban megjelent tagokat melegen üdvözlöm és a közgyűlést megnyitottnak kije-

lenteném, kivételes elnöki állásomból kifolyólag kívánatosnak tartom előbb azon eseményekkel foglalkozni, a melyek bizonyára jól esnek szíveinknek.

A legigazságosabb király ritka kitüntetésben részesítette városunk azon zseniális polgárát, a ki ugyyszólván semmiből teremtett egy virágzó gyártelepet, a mely 6-700 polgártársunknak nyújt keresetet, a mely edőg városunkra csak díszet derített, mert művészi alkotásaiban világhírűvé tette városunkat.

Nem is kell mondanom, hogy ki ez a derék, minden ízében páratlan szorgalmu és tevékenységű polgártársunk, a ki régóta egyik büszkesége a hazai iparnak. Ez Zsolnay Vilmos. (Éljenzés.) Érdemeit ural-
 kodónk már régebben a vaskorona-renddel, egyéb külföldi fejedelmek különböző rendjelekkel, a francia nemzet a becsület-renddel; s legutóbb királyunk a saját nevével elnevezett rend közepkeresztjének adományozása által méltányolta.

A tanács midőn erről értesült, átiratban melegen üdvözölte a derék férfit; azonban ezt elégségesnek nem tartja, hanem a mai alkalmat szívesen ragadja meg a nekünk nagy emberünk iránt s a legteljesebb tisztelet és hála adója iránt indítványozom, hogy városunk díszpolgárai sorába egyhangú szavazattal megválasszuk és az erről szóló okmányt neki kiállítsuk. (Helyeslések.)

Eddigélé az volt a gyakorlat, hogy az ily férfiúnak arcképét a város közönsége megfesteti a közgyűlési terem számára. Igaz ugyan, hogy az ő polgári érdemei megérdemlik, hogy arcképe megfestessék; azonban ez idő szerint azt méltóztassék elrendelni és a kivitelét elhalasztani, mert ismerjük az ő szerénységét, a mely bizonyára feszélyezve volna, hogy itt részt vegyen, pedig igazán kívánatos volna, hogy sokáig osztályosa legyen e testület működésének. Méltóztassék tehát ezzel a tanácsot megbizni, s akkor, midőn az emberi természet rendje szerint elkövetkezik, hogy távoznia kell tőlünk, az majd gondoskodni fog a mostani határozatunk végrehajtásáról.

A második örvendetes körülmény, hogy Salamon József kir. tanfelügyelő, legújában megválasztott városi bizottsági tag, 25 éves működése alkalmából ő felsége által a királyi tanácsosi címmel jutalmaztatott.

Hogy ki ő nekünk, azt a megyei és városi nagy tantestületek tagjai érzik, érzik az egész nagy közönség, a mely a f. hó 21-én imponánsan lefolyt ünnepély alkalmával sietett köszönetét, halálját leróni.

Azt hiszem, tek. közgyűlés, hogy ily férfiú, a ki egy negyedszázadon keresztül jótékony befolyást gyakorolt városunk kulturális fejlődésére, ily férfiú, mondom, megérdemli, hogy teljes elismerésünket jegyzőkönyvünkben fejezzük ki iránta. Azt hiszem, hogy egyhangulag fogják ezt megszavazni s ekként a közörműnek ilyképen nyilvánulását adják. (Helyeslések.)

A természetnek rendje, hogy az öröm után fájdalom is következik, és így sajnos, hogy nekem is a fájdalom hurjait meg kell

penditenem két jeles férfiúnak elhunytá alkalmából.

Az egyik e közgyűlésnek, a közigazgatási bizottságnak s több albizottságnak régi buzgó tagja, kiváló jóhírű kereskedő, példás családapa volt. Ez volt Krausz Simon, a kit korai sirjába mindnyájunk fájdalommal kísért el. Azt hiszem, tek. közgyűlés, csak kötelességet teljesíték, midőn indítványozom, hogy az elhunyt iránt részvétünket jegyzőkönyvileg fejezzük ki s erről kivonaton a gyászoló családot értesítsük.

A másik felette sajnos haláleset, sőt mondhatni, hogy társadalmunkra nézve áldozat volt, hogy egy az isten szíve szerinti pap, a minden szép és nemes célt előmozdítani kész polgár, a városi szegényeknek végtelentlen szíveségű gyámola, a kérelmezőknek szent Mártonként való segítője, megszűnt élni.

Azt a kezet, a mely folytonosan csak adott, az ilyen férfit elveszíteni, csak méltán kesereghet felette minden nemes szív, a mint azt tegnapi temetésén láthattuk, hogy a végtisztesség adás irányában oly nagy volt, hogy szinte hasonlíthatlan. De hiszen ily férfiúnak érdemei oly nagyok, hogy bár a kriptában van eltemetve, az a kis fedőlap hirdetni fogja, hogy a közjó és magasztos hivatás apostola volt az elhunyt, a kiből a nemes tulajdonságok törhetlen akaraterővel nyilatkoztak meg.

Ilyen, az emberiség jövőjére meghozott áldozat volt a megboldogult, a kiért minden hívőnek imával kell felelőkönyvet oda, a hová lelke felszállott. Ez a szent életű férfiú Zsinkó István volt. Azt hiszem, hogy egyhangulag elfogadják, hogy emlékéit jegyzőkönyvünkben megörökítsük. (Helyeslések.)

Szerey József a káptalan nevében köszönetét fejezi ki az elismerő kitüntetésért, a melyben egyik káptalani tagot oly megható módon aposztrofáltak.

Majorossy Imre polgármester bejelenté ezután, hogy a legközelebbi közgyűlés határidejére nézve nem tartja szükségesnek az intézkedést, mert minden valószínűség szerint, ekkorra már lesz főispánunk. Azonban ha szükségét fogja látni, bármikor összehívja a rendkívüli közgyűlést.

Salamon bizottsági tagsága.

A III. kerületben bizottsági tagul megválasztott Salamon József igazolása, ámbár a szabályszerű 15 nap csak holnap telik le, kimondatik, hogy már a legközelebbi közgyűlésre meghívható legyen.

Tagsági helyek a fogyasztási adó-bizottságban.

A még 1892-ben megválasztott fogyasztási adókezelést ellenőrző bizottságban időközben négy tagsági hely üresedésbe jött. A tanács javasolja, hogy e helyekre Dobszay Antal, Hartl Ferenc, Reinfeld Imre és Vidákovits György által töltsenek be.

Czirják Ignácnak nem tetszik a dolog, mert ő olyan egyéneket kíván abban a bizottságban látni, a kik passzióval tesznek eleget kötelességüknek s eljárnak szorgalmasan az ülésekre. Majd egyes visszaélési esetek

fölsorolását kezdi meg, a minek folytatásától elnöklő polgármester, mint nem a dologhoz tartozótól, eltiltja.

Papp József személyes kérdés címén szól, s csak annyit jegyez meg, vonatkozva az előtte szóló gyanúsításaira, hogy t. i. Czirják urnak csak az fáj, hogy abban a bizottságban nincs egyetlen egy korcsmáros sem.

A tanács által proponált tagok megválasztottaknak jelentenek ki.

A közbiztonsági ügye.

Az új közbiztonsági s az ezzel kapcsolatos állatvásári terület céljaira a pécsi székesegyház tulajdonát képező, 22 $\frac{1}{2}$ holdat kitevő, ugynevezett Batthyány rét volna a legalkalmasabb, a melyért azonban a tulajdonos káptalan 44.000 frtot kíván. Minthogy ez az összeg túl magas, a tanács javaslata oda irányul, hogy névszerinti szavazással volna eldöntendő, hogy a vágóhid a megjelölt helyre jöjjön s egyben a kisajátítási eljárás engedélyezése iránt a szükséges lépések a kereskedelmi miniszteriumnál haladéktalanul megtéssenek.

Piacsek Gyula ezeket a réteket igen mélyen fekvőknek találja, s tart tőle, mivel az általaj süppedékes, hogy idővel egészen megteljen bakteriumokkal, amidőn állandó veszedelmet képezne a városra nézve. Hasonló eset Párizsban is történt, mire nézve Pasteur azt a szakvéleményt adta, hogy csak úgy lehet a kalamitáson gyökeresen segíteni, hogy ha a területet 4-5 méter mélyre kiássák és újra földelik. Csupán tehát a feltöltés nem volna elegendő. Nézete, hogy más hely után kellene nézni.

Herbert János felvilágosításai, Rauch főmérnök, Záray és Czirják felszólalásai után, ez utóbbi egyáltalában nem járul az állatvásár áthelyezéséhez, a jelenlevők összesége, Czirják kivételével, megszavazza a tanácsi javaslatot. Hasonlóképpen elfogadták — egyhangulag — a gyámpénztári pénzek gyümölcsöztetésére nézve a tanácsi javaslatot, mely meghagyja a régi gyakorlatot.

Leszámolás a színház költségeiről.

Keményebb dió következett ezután. A tanácsi javaslat legelőbb ismerteti a főszámvévői összeállítást, mely szerint a nemzeti színház összes költségei (a telek nélkül) 329.289 frt 83 kr-ra rugnak, a mihez még a Swaldó féle 750 frtos követelés is járul, az előirányzathoz képest tehát az építkezés tényleg 113.365 frt 40 kr. hiánnyal és 111.734 frt 50 kr. tulkiadással zárul. Ennek a tulkiadásnak hosszas indokolása után aztán mindjárt jön a krisztkindli, mely szerint a tanács pro primo előterjeszti Steinhardt és Lang volt művezető cég kérvényét, mely szerint a már kapott 10.000 frton felül még újabb 2700 frtot kérnek, mert a színház tényleg egy évvel később készült el, mint kellett volna. Ámbár a kívánalom teljesítése nem jogos, de a tanács nem zárkozhatik el a méltányosság elől, mert a lassu munka lelkiismeretességre vall, miért is a kérvényt részben teljesítendőnek javasolja, hogy t. i. jutalmazza a közgyűlés őket 1350 frttal. (Felkiáltások: Egy krajcárt sem!) Papp József: Ha lehetne, még inkább ugyanennyit le kellene tőlük vonni!) Pro secundo: Reitzner Gyula, aki nem a város, hanem csak az előbbi vállalkozók alkalmazottja volt, jutalom iránti kérvényével elutasítandó. (Ez a helyes! Egy hang: Pedig már csinált is rá adósságot!) A Ruepprecht cég bánatpénzéből 1168 frt visszaadassék s 368 frt visszatartassék, a Piacsek vállalkozó poenáléja pedig egészben — kamatok nélkül — visszaadassék — méltányosságból.

Erreth János azzal kezdi, hogy általában a pécsvárosi építkezéseket az előirányzati túllépések jellemzik. Ami már most ez előttünk fekvő 4 kérvényt illeti, nagyon furcsának találja a tanács álláspontját. Ugyanis

ez először is a művezetőknek 1350 frtot akar kiutaltványozni, holott a főbaj éppen a művezetőkben van. Egy monumentális épületet 64 centiméter alapfalzattal tervezni legalább is abszurdum, ha nem éppen örültség, vagy lelkiismeretlenség. Nem volt továbbá gondoskodás a villamberendezés költségeiről, a mi szintén a művezetés hibája. Furcsa egy művezetés az olyan, a melyik azt sem tudja, hogy mennyi vas szükséges. Az építés közben készítették ezek csak a szükséges rajzokat. Helyteleníti a tanács eljárását, a miért csak indítványval is járult ide a közgyűlés elibe. Ilyen embereknek ő egy krajcárt sem szavaz meg. Egyébiránt látja a hangulatból, hogy a közgyűlés sem hajlandó megszavazni. Védelmébe veszi ezután Ruepprechtéket, a kik állítólag késedelmesen szállították a vas részeket. Pedig szóló sokat járt a királyutcában s látta, hogy hónapokig a földön heverték azok a vasrészek. Kátrány lemezzel az épületet ugyanis be kellett volna fedni a tél viszontagsága ellen. Ennek a költsége nem terhelheti Ruepprechtéket. Vissza kell nekik adni poenáléjukat.

Szólottak, még pedig hosszasan a dologhoz Herbert, Papp József, a polgármester, Littke s a vége az lón, hogy ugy Steinhardt és Lang valamint Reitzer urak elutasították kérelmükkkel, a Ruepprecht cég visszakapja sértetlenül poenaléját, hasonlóképpen a Piacsek cég is, az utóbbi még ráadásul két évről a 4 százalékos kamatot is.

Tankerületi főigazgatóság Pécsen.

A tanácsi javaslat hosszasan indokolja, hogy miért kívánatos a kir. tankerületi főigazgatóságnak Székesfehérvárról Pécsre való visszahelyezése, melyet annak idején az akkori főigazgatónak személyes hajlamai vittek el tőlünk. Főirrat volna e tárgyban intézendő a kultuszminiszterhez.

Záray Károly nem lát valami nagy hasznót a visszahelyezésből, legfeljebb annyit, mint hogy egy hivatalos szavazattal több lesz. Persze majd ha a kérvényünk beérkezik a kegyelmes urhoz, az majd talán igenlő választ ad s kedvezőleg is fog intézkedni, csak adjunk annak a hivatalnak lakást, fűtést, világítást, stb. Jobb, maradjon ott, a hol van.

Majorossy Imre polgármester csudálja Zárayt már csak korábbi pártállásánál fogva is. Az a hivatal kizárólag állami hivatal, a mely addig is, míg itt volt, nem kapott tőlünk egy krajcárt sem. (Közbekiáltások: Más ám most a divat! Ott a királyi tábla!) Még Mária Terézia alatt, midőn az ország 10 tankerületre volt osztva, Pécs egy ilyennek székhelye volt, megmaradt az II. József alatt is, midőn az ország csak 5 tankerületre oszlott. De különben törvény is intézkedik róla. Követeljük tehát törvényadta jogunkat.

A tanácsi javaslat elfogadtatott.

Két szabályrendelet.

A cselédmizériák megszüntetésére tervezett szabályrendeletet Engel József, Záray, Vasary, Várady Ferenc, Weiller felszólalása után változatlanul elfogadták. Ugyancsak elfogadták a színügyi szabályzatot is, a mely megállapítja a többi közt, hogy a színügyi bizottságnak jövőben nem a mindenkori főispán, hanem a polgármester lesz az elnöke.

A szervezkedési szab. rendelet.

Krasznay Miklós indítványozza, mivel a szervezkedési szabályrendeletnek már csak a felolvasása is két órát vesz igénybe, utasítsuk ezt vissza még egyszer egy másik bizottsághoz, s midőn itt újra meghányták vetették, akkor tüzzék ki közgyűlési tárgyalásra, de csak ezt egymagát.

Erreth János hozzájárul, de óhajtja, hogy ez a közgyűlési határnap 8 nappal előbb hozassék a bizottsági tagok tudomására.

Littke József szintén elfogadja, csupán az újabb bizottság helyett egy értekez-

leten tartja előbb megvitatandónak a dolgot, melyre a közgyűlés minden tagja meghívandó.

Littke módosításával az indítvány elfogadtatik.

Apróbb ügyek.

Várady Ferenc, aki a sátoortábor üresége miatt interpellál, a polgármester helyett Herbert tanácsostól kapja meg a választ. Nincs viz, ez a mottó, ezért nincs ott katonaság. Várady a választ nem veszi tudomásul, miért is tárgyalatni kívánja, mire nézve felállás által szavazás történvén, a többség az adott választ tudomásul veszi.

Czirják Ignác indítványára a csőszök Wenzl-féle golyós puskákat kapnak tekintélyük növelésére, a mivel azonban tilos nyulat löniök.

Czenger Károly pénztári ellenőr nyugalomba készül vonulni, megvizsgálására polgármester elnöklete alatt 4 tagu bizottság küldetik ki.

A magyar liturgia pártolása céljából beérkezett zempléni körirat „helyeslőleg” tudomásul vétetik.

Az ülés vége déli 12 órakor.

Zsinkó István dr. temetése.

A halás részvét egyhamar nem tapasztalható megnyilatkozásának színhelye volt vasárnap délután városunk és különösen az Iskola-utca és székesegyház környékének nagy területe. Az ezerekre menő néparadat valóban tanúságot tett multkor nyilvánított azon feltevésünkről, hogy nagy Szepessynk elhunytá óta ilyen temetés nem volt, mint a jámbor életű, jótéteményekben kifogyhatlan, papi és emberi kötelességét magasztosan átérző Zsinkó kanonok végtisztesség-adásánál kifejezést nyert.

Soha annyi szegény embert egy tömegben nem láttunk, mint itt, kik mind eljöttek fájó érzéssel végbucsut venni attól a nagylelkű mecénásuktól, ki szívérzelmeit követve, áldástosztó kezével annyi sok keserű könyvet törült le s osztatott el bánatot, leereszkedő beszedmodorával oly tömérdek sajtó szívet megvigasztalt. Igen, ezeket a nyomoruságos, tengéletű alakokat kelle legelőbb említenünk, mert ezek fájdalma legkiérezhetőbb volt, ők vesztettek legtöbbet; mert a jó Zsinkó bácsi ahelyett, hogy lukullusi lakmározásokra költekezett volna, épp azok részére, kiknek úgy is van, okosan és bölcsen úgy osztotta be az ebből megtakarított összeget, hogy abból ezer és ezer ügyefogyott nyert istápolást.

De könyves szemmel és vérző szívvel láttuk azt a 24 szegény diákot is, kik közül 12 naponként teljes ellátást, a másik fele pedig havonként 10 frt segélyt nyert. Hogy ezekről miként lett gondoskodva, nincs tudomásunk; de hiszszük, hogy a megdicsőült példája nyomán ez iskolaévre nagylelkűen gondoskodni fog a rokonság, esetleg a hagyatéki gondnok, vagy a kanonoki jövedelmet betöltésig kezelő káptalan.

Ott volt a város összes intelligenciája összeolvashatlan nagy számban férfiak és hölgyek.

Miután a temetés fél 4-re lett hirdetve, a népek ezrei már 3 óra felé sűrű tömegekben vonultak fel az iskola-utcai gyászhoz felé. Legelőször a gimnáziumi ifjuság vonult fel, mely helyét a székesegyházi tér előtt foglalta el. Azontul minden kis hely, az egész sétatér és környéke emberáradattól volt ellepve. A cs. és kir., valamint a honvédsereg tisztikara ezredeseik vezetése alatt nagy számban jelentek meg. A kir. tábla testületileg, a pénzügyigazgatóság, városi tisztikar, megyei köztörvényhatóság, postai és táviratigazgatóság, kir. törvényszék, ipar- és bányagazgatóság, vasutasok és a

kamara, a jogakadémia ifjusága és tanári kara, a tanítóképezde növendékei és tanári kara, főgimnázium, főreáliskola, az összes nép és polg. iskolák tanítótestületei ugyászólván mind teljes számban voltak jelen főnökeik élén. A pénzintézetek és jótékony egyesületek, közhasznú társaságok mind ott voltak. A hadastyánegylet, a kath. legényegylet teljes számban gyászlobogóval.

Szóval nem maradt el a temetésről egyetlenegy hivatal vagy testület, mely a részvét igaz érzésével ne csoportosult volna az egyszerű koporsóban nyugvó nagy halottól végbucsut venni. Soha annyi könyv ember elvesztése fölött nem hullajtatott mint a szegények atyjáért, a jobb módúakat is istápoló Zsinkó bácsi ravatalánál. De eljöttek Frantich Ágoston plebános vezetése alatt számos régi hívei közül: Kővágó Szőlősről, Cserkútról, Tóttósról igaz részvéttel, bánatos szívvel. Számos vidéki arcot láttunk az egyháziak és világiak közül, kik nem késtek e télviz idején a nagy ember teteme fölött a részvét adóját leróni.

A temetési szertartást Troll Ferenc püspökhelyettes végezte, a káptalan teljes számu tagjaitól és kispapoktól, valamint az összes pécsi lelkészekről kísérve. Ezekhez sorakoztak a ferencrendiek két szerzetének és az irgalmasoknak tagjai. Miután Troll fájdalomtól megtört hangon elmondta az oremus pro fidelibus, az egyháziak kara mély áhitattal mondta el a szokott zsolozsmákat, mely után könyörgés következett és a menet megindult a székesegyház felé. Elöl a Rudolfinum, Matessa- és a megyei árvaház növendékei mentek a testvérek vezetése mellett, ezek után a legényegylet, hadastyán egylet stb., ki mily sorban helyet kapott a tolongó menetben. A székesegyház elé érve letették a megboldogult végakaratahoz alkalmazott koszoru nélküli egyszerű ércoporsót, a melyben nyugvó megdicsőült fölött még egyszer elhangzott a kispapok szívéhez szóló megható gyászdala.

Ekkor harangzúgás közt levitték a sírboltba, hol azonnali befalazásához láttak. A néptömeg pedig ezalatt csak akkorra volt képes eloszlani, mire ugyászólván teljesen beesteledett. — És most nyugodjál jó öreg, megdicsőült nagy papja az egyházmegyének! Égbeszállt szellemed, mely fúrge porhüvelyedben e síralom völgyében egy örkdött a szegényeken, özvegyeken, árvákon, támasz nélküli diákokon és számtalan másokon, viraszszon továbbra is, könyörögj le atól, kihez te most közel jutottál, kegyelmet ezekre, hogy adjon az egyházmegyének olyant, ki magasztos példának örökét híven átvegye. Az örök világosság fényeskedjék áldott porraid felett!

Az áldott emlékü halott, mindenkinek kedves „Pista bácsi“-ja, életéből közöljük a következő epizódokat:

Zsinkó kanonok — tudvalevőleg — mint végzett jogász és a filozófia doktora lépett be a pécsi egyházmegyébe. Eötvös József báró és Szalay László iskolatársai voltak. — Jogász életéből beszélte a néhai Kóbor bácsi, akkori lakótársa, hogy Zsinkó mily szorgalmas tanuló volt. A kora reggeli órákban — Aurora musis amica — már fenszóval készült a kollokviumok-, szigorlatokra. Kóbor, nolens volens, hallgatta s így — a nélkül, hogy könyvet vett volna kezébe — minden szigorlatra elkészült.

A jakabhegyi kirándulóknak kedvesebb házigazdájuk nem lesz, mint Pista bácsi volt, a mikor kővágó-szőlősi parókiáját felkeresték.

1848-ban a pécsi szeminárium papnövendékeinek a lelkieken volt áldott emlékü vesére. A szabadságharc kitörése katonai vesérük tette a lelkes hazafit. Amint Pécs

megrémult lakosai a rác ság közeledtének híret vették, Zsinkó kardot kötve s az ifju leviták élére állva vonult ki a mai vasfürdő felé, amint hogy — ha kell — vérével is szolgálja hazája szabadságának, városa javának szent ügyét.

A kanoni stallumot sohsem kereste; egyenesen felszólították, hogy kérelmezzen és sorolja el érdemeit. „Nekem nem kell, — felelt vissza — nekem nincsenek érdemeim“ — Csak b. Eötvös miniszter határozott óhajtására foglalta el a megüresedett kanonokságot.

A zirci tanárok házáat az évek hosszu során át minden áldott este felkereste. Fiai ként szerette a ház minden egyes tagját s ezek viszont mint atyjukat vették körül a legőszintébb tisztelet és a leggyengédebb szeretet érzéseivel. Sokat lehetne beszélni arról, mint nyilatkozott meg velük szemben meg szólításaiban, minden érintkezésében, még kártyázás közben is jóságos szíve. „Szívem öcsém“, „lelkem öcsém“, „az Isten áldja meg“ stb. volt rendes aposztrofálása. „Kóstáltasson, kedves Pista bácsi, 21-e van.“ „Ördögöt“, vágott vissza az öreg. — „Ne adja meg, lelkem öcsém, 41-em van“, figyelmeztette előre ellenfelét. — Többnyire nyert egy kis összeget s a mikor télen a 9, nyáron a 10 órai harangozás után haza vonult, mondogatták játszótársai: „No kedves Pista bácsi, holnap több jut a szegényeknek.“ — Sohase engedte, hogy haza kísérjék. Csúf időben akarta ezt egy tanár megtenni. „Szívem öcsém maga beteges (erős fiatal ember volt), csak menjen vissza“ s már botját emelgette az ellenszegülő előtt.

A volt polgármester egy este azt mondta Zsinkó kanonoknak: „Kedves Pista bácsi, magánál jobb ember nincs a világon.“ — „Szívem öcsém, lelkem gyerelem, nagyságos uram, ugyan ne beszéljen ilyen zöldeket.“ — „De bizony, kedves Pista bácsi, ha az egész piac telve volna emberekkel, akkor se szégyelnék magának kezét csókolni.“ — „No már, hogy tud ily szamarakat beszélni“, fakadt ki az áldott lelkü öreg.

Kardos Kálmán egy izben meg akarta látogatni az általa is nagyrabecsült jó öreget. A szobából hangos beszéd hallik. „40 frtra volna szükségem“, rimázkodott egy női hang. — „Hát, hát, egyetmást, nincs több 23 forintomnál; de majd eisején jőjjön el, lelkem, majd megadom a 17 frtot.“ Az asszony távozáán, Kardos főispán észrevétlenül belép a szobába, az öreg mögé áll s nézi, amint ez egy könyvbe írja: „N. N.-nak tartozom — május 1-re — 17 frttal.“

Természetesen sokan visszaéltek áldott jóságával. Egyszer levelet kap, hogy N. N. távoli rokonának temetési költségére küldjön 20 frtot. A jó Pista bácsi elküldi. 2 hét múlva beállit hozzá az eltemetett állítólagos rokon és 25 frtot kér. „Hiszen te már el vagy temetve“ rivallt rá az öreg. „Itt a 25 frt te szerencsétlen, de soha többé ne lásalak.“

A b. emlékü püspököt is ő szokta bérmautjára kísérni. Az utóbbi években már meg akarta az öreget az ut terheitől kimélni s mást szándékozott magával vinni. Ezt Zsinkó kanonoknak gyengéden tudtára is adta. Az öreg ur mérges lett s majdnem azt válaszolta, mit egy más alkalommal: „Ért is maga hozzá, lelkem öcsém“, de beírte azzal, hogy meghívta a püspököt az épülő székesegyház tornyainak állványaira versenymászásra. Fel is mentek s bizony a jó Pista bácsi lett a győztes. Ismét ő ment a bérmautra s ismét az ő ágát rakták házigazdái a

plafondig vánkossokkal, dunnákkal. Ugy szórta szét őket a szobában s a szalmazsákon pihentette meg törődött, öreg testét.

H i r e k.

Pécs, 1897. január hó 25.

A felkelő nap országából.

Nehéz gondokkal küzd a felkelő nap országa egy kerületének székhelye: Fűnf—kir—chen, mert a helyi uralmat képviselő három gombos páva tollas fő mandarin megunván a vidéki életet, eltávozott oda, hol a felkelő nap országának mandarinjai tartják gyűléseiket s hol a fő és legfőbb mandarin, Bá—no—mi—sén—ffy, fényes ábrázatában gyönyörködhetnek, s annak áldást adó verő fényében sütkérezhetnek. — Az al mandarin munkától terhesedő élete után szintén nyugalomra vágyik, így nincs tehát ezen városnak most egy számot tevő mandarinja sem, sőt mintha elfelejtkeztek volna róla, még az elköltözöttek helyét sem akarják betölteni.

Az év uj szakába lépett, nem ugyan a kedves napsugara: tavaszba, hanem azon időszakba, midőn a felkelő nap országában 9 hétig minden bolondság szabadalmazva van. Ezen időszakot far—sang—nak nevezik, mely alatt itt Khinában a mulatságok megtartását, a Ca—li—co, ál—ar—cos—bál, ve—te—rán táncmulatságot értik.

Ez időre esik a fő mandarinok által adatni szokott kitérő ebédek ideje, hol a cápa uszonytól a fecske fészekig és a sanusig minden jó feltalaltatik ez egy és két gombos páva tollas vagy tollatlan kisebb rangú mandarinoknak, de ki adja az ebédet, ha nincs fő mandarin?! No ezen csak a mandarinok gondolkoznak; de az alsó osztály, a Kulik, mulathatnak.

Megkezdődött a vígság a Jo—gi—fa—cul—tás hallgatói jó voltából: az igaz, hogy nem a helybeliek erejével, mert helyben a legfelsőbb 10 000-nek képviselője nincs, más honnét kellett felkérni, de megható is volt a fogadtatás és ragaszkodás. A város mandarinnei vetekedtek a kedveskedésben, még a lábánál is ültek, de ez nem csoda, mert itt a mág—ná—sok mint felsőbb lények tiszteltetnek.

Minden nap megjelentek a közlemények, tudatva az óh néppel, hol jelentek meg a magas uraságok, majd a Jó—té—kony nőegyletet, majd a Kat—oli—kus Kört tisztelték meg, hol még az ugynevezett Khinai játéknai, Ferb—li, gibicelték is. Utána a Kat—oli—kus Kört nyitották meg; ezek sem akartak hátrább maradni, s hoztak vidékről egy hamisított három gombos páva tollas mandarint. Volt is öröm. A—ppo—nyi megjött s a lámák csak az ő látásában akartak gyönyörködni, s másnak nem akarták a vandál mulatságot, a táncot megengedni, de miután az ehhez ragaszkodókat ennek helytelenségéről Ha—Ha—ni meg nem győzhette, egyet intett kezével s setéség leve.

Persze, ez csak egy jó tréfa volt; s csodálkozásunknak kell kifejezést adni, hogy a bolondságok heteiben valaki még ezen megütözköz.

De mert minden mulandó, elmulik ez is és eljön a pihenés, elmélkedés ideje, de megtörténhetik, hogy akkorra muszájból újra fogunk mulatni, mert kilátásba helyezik az új mandarin kinevezését, még pedig páva tollasat, sőt még új al mandarint is.

Lesz öröm Fűnf—kir—chen városában; lesz neki is a—risz—tok—ra—tiája, s mert a fő mandarin nős ember lesz, még bálanyát sem kell jövőre máshonnan importálni.

Sá—ros—fa—i.

Napirend 1897. január 26-án.

Naptár: kedd, jan. 25. — Róm. kath. Polikárp — Prot: Polikárp. — Gör.-kel.: (Jan. 14.) Rait. vtk. — Zsidó: R. Chodes 23. — Nap két 7 óra 19 perckor; nyugszik 4 óra 36 perckor. — Hold két éjjel 1 óra 14 perckor; nyugszik délelőtt 10 óra 16 perckor.

Időjárás: hőmérséklet 4-5 Celsius fok meleg; légnyomás 750 — Kilátás: a központi meteorológiai intézet jelzése szerint: változó felhőzet mellett széles idő, helyenkint esapadék és fagy várható.

Pécsi tanítónők estélye a nőegyletben 5 órakor.

Színház: Salvini jutalomjátékául „Kean.”

— (A pécsi kath. kör évi rendes közgyűlése.)

Szokatlan és különös érdeklődéssel ment végbe tegnap délután a még ifju, de gyors fellendülésnek örvendő egyesület közgyűlése. Apponyi Géza gróf elnök távollétében Kelemen Mihály dr. és Hanny Gábor kanonok elnökölték. Első sorban a gyűlés nevezetes mozzanata volt, hogy elnök a kört ért nagy veszteségről Zsinó István dr. kanonok haláláról, megemlékezvén, melylyel az egyesület egy nagy nevű mecénását vesztette el, indítványozta, hogy emléke nemcsak jegyzőkönyvileg örökítessék meg, hanem mint az emberiség egy kimagasló mintaképeinek életrajza is terjedelmesen irassék meg. Közhelyeslés közt elfogadtatott. Ezután Hanny alelnök tartotta meg évi beszámolóját, mely igen érdekes adatokat tüntet fel az egyesület fejlődéséről, míg új palotájába beköltözhetett. Az elismerés méltó hangján emlékezett meg a káptalanról, mely e díszes és teljes kényelmet nyújtó palota helyiségeit csak évi 400 frtért adja bérbe az egyesületnek. Az alelnök jelentését Mihály Árpád igazgató beszámolója követte, mely különösen a kör fejlődésével kapcsolatban az egyesület beléletének örvendetes képét tárja fel. Az éljenzéssel fogadott jelentés után még a pénztárnok számolt be rövid adatokkal, miután összes számadásait már felülvizsgálta, a bizottság felmentvényt indítványozott. A pénztárnoki jelentésből kitűnik, hogy az egyesületnek 15.000 frtot meghaladó vagyona van és tagjai 400-an felül vannak s mintegy 80-an új taggal szaporodtak az 1897. évben, amióta új díszes helyiségbe költözött a kör. A korrektül vezetett számadás további felelőssége alól Kerbolt Ferenc pénztárnoknak közhelyeslés közt a felmentvény megadatott. A könyvtár állapotáról pedig dr. Igaz Béla tette meg jelentését. A tisztújítást megelőzőleg korelnökül Bánffy Simon kir. tanácsos közjegyző kéretett fel a tisztújítás vezetésére. A tisztviselők nagy lelkesedés közt újból egyhangúlag választották meg. Nevezetesen: elnök gróf Apponyi Géza, alelnökök: Hanny Gábor és Kelemen Mihály dr., igazgató: Mihály Árpád. Titkárok: dr. Ágh Timót és dr. Repich Gyula, könyvtáros: Igaz Béla dr., ügyész: dr. Bodó Aladár lett. Választmányi tagokul titkos szavazással lettek megválasztva a következők: Bahula József dr., Bánffy Simon, Boc Alajos, ifj. Erreth János, Gebhardt Ferenc, Girardi József, Hartl Ferenc, Hinka László dr., Incédy Dénes, Kaffka József, Kammerer Ferenc, Károly Ignác, Körmeny Károly, Krásonyi Ferenc, Lechner Antal, Rézbányai János, Sey László, Szeifric István, Szeredy József dr., Szilvek Lajos dr., Szuly János, Sik Jácint dr., Troll Ferenc, Walter Antal. Póttagok: Darányi Ferenc dr., Krausze Ignác, Légár Hugó, Szeifric Antal. Ennek befejezése után őszinte elismerés hangján elnök köszönetet indítványozott Bánffy Simon korelnöknek fáradságos és tapintatos vezetésért, mit a közgyűlés tagjai lelkes éljenzéssel visszhangoztattak és ezzel a gyűlés véget ért.

— (Öngyilkos ügyvéd.) Farkas Lajos, dárdai ügyvéd szombaton este 8 órakor vadász fegyverével agyonlőtte magát. Öngyilkosságát megelőzőleg családját sétára

küldte, s mikor a házban senki sem volt, csak akkor követte el borzalmas tettet. Farkas fegyverét úgy sütötte el, hogy lábára zsineget kötött, melynek másik vége a fegyver ravaszához volt erősítve s a csövet szájjába irányozta; — a lövés fejét a felismerhetlenségig szétroncsolta. Több levelet hagyott hátra; 2 levél Sebestyén csuzai jegyző: van címezve; 1 levél Stankovics Döme dárdai ügyvédre, melyben kinevezi irodájának gondnokává; 1 levél Dr. Jellachich Károly dárdai orvosra van címezve, azonkívül egy nyitott, meg egy zárt levél nejére — a nyitotban kéri nejét, hogy iratait adja át Stankovics ügyvédnek. Hogy mi indította Farkast e borzasztó tette, még nem tudni. Hosszabb idő óta szenvedett fejbajban. Halálát neje és nevelt leánya siratja.

— (A pécsi püspökség.) Azokkal a hírekkel szemben, melyek szerint a pannonhalmi főapát nevezetnék ki az üresedésben levő püspöki székre, félhivatalosan közlik, hogy ez az egész alaptalan föltevés. A pannonhalmi főapát semmiféle püspökségre nem menne át, mivel az ő főpapi méltósága egy egyházi, mint közjogi tekintetben bármely hazai püspöki székekkel egyenrangú.

— (A nőegylet thea uzsonája) már kora délután megtöltötte a termeket, a hol már fél ótkor alig lehetett helyhez jutni. Bizonyára ebben a nagy érdeklődésben része van a Salvini párnának is, a ki valószínűleg nagy udvarral környezve foglalta el helyét. Pécs összes olasz nyelvű birói igyekeztek közelébe jutni s vele, ha többet nem is, legalább egy pár szót váltani. Az asztalnál állandó suitjét képezték Madarászné, a ki olaszul, Molnár alezredesné és Sikorszkyné, a kik angolul beszélgettek a világhírű művészzel, továbbá Tausz Gyula s lapunk tudósítója, a kik a tolmácsi szerepet teljesítették fölvaltva. Cankl Mici és Zelesny Sarolta kisasszonyok két gyönyörű duettóját, melyeket zongorán Eckhardt kísért, sokáig tapsolták, hasonlólag a Zelesny kisasszony magyar népdalait, a mit a vendégekre való tekintettel Cankl k a a „Vorre morire“ kezdetű olasz dallal töltött meg. Nikolich Spászó joghallgató szavalta el ezután sikerülten az „Öngyilkos“ című monologot, mely után kezdetét vette a tánc, mely mintegy esti tíz óráig folyt egymást váltogató zongorajátékok mellett. Ott láttuk a többek közt Blachier Aranka, Mazaly nővérek, Ruska Eisa, Lauber Margit, Spitzer nővérek, Szily Böske, Fischer Ella, Kaltnecker Mariska, Luizer Margit, Naschitz Gizella, Eizer Ilona, Polgár Blanka, Angsster Olga, Rihmer nővérek, Verle Anna Radocsay nővérek, Nagy Klemi, Putzer nővérek, Löwy nővérek, Engel Olga, Hoser Gizella, Zelesny Sarolta, Opris Angela, Hillebrandt Janka, Kovacsics Irma, Hegedüs Hedvig kisasszonyokat s még igen sokat, kiknek neveit tudósítónk nem volt képes följegyezni. A tegnapi mulatság tiszta jövedelme 142 frtot tett ki.

— (Tisztelgés a kir. tanfelügyelőnél.) Abból az alkalmából, hogy Salamon József baranyamegyei tanfelügyelő a jubileumát követő napon megkapta a kir. tanácsosi címet és jelleget, a pécsi közs. nép- és polg. iskolai tanítótestület vasárnap tisztelgett a kitüntetettnél. A testület vezető szónok, Schneider István meleg szavakban tolmácsolta a testület örömet a királyi kegy fölött és egyuttal a testület szerencsekívánatainak adott kifejezést. Salamon válaszában ezen kitüntetés okát nagyrésztben a tanítótestület érdemének rója fel, mely testület hivatásos ügybuzgalma, hozzá ragaszkodása lehetővé tette neki, hogy nagy feladatait a törvény intencióinak megfelelőleg üdvösen oldhatta meg. Buzdította a

testületet összetartásra, lankadatlan munkásságra, mihez mindenkor ezután is támogató hozzájárulását igéri, mely érzelmeit eszmegazdág szavakba öntve, a király életetésével végezte be hatást keltő beszédét. Ez után minden egyes jelenvölttal kezét szorítva a tisztelgés véget ért.

— (Az első pécsi veterán- és segélyző egyesület) tegnap délután tartotta évi rendes közgyűlését. Az évi jelentés és a zárásmadások tudomásul vétele után a tisztikart a következőképp alakították meg: elnök lett Donner József, alelnök Treer Károly, titkár Reinisch Antal, parancsnok Sebők Gyula, alparancsnok Krasz Péter, pénztáros Cirják Ignác, ellenőr ifj. Kriegl József, orvos dr. Sik Jácint, gondnok Németh Mihály, zászlótartó Arnold József, kürtös Réz Péter. A választmányba beválasztottak Felber Ferenc, Filippovics Andor, Vacina József, Cirják Antal, Hochmann Vendel, Zádria Ferenc, Mayer Antal, Lunge János és Becker Alajos. Az egyesületnek a múlt évben elhalt tagjai a következők: Schmidt Ferenc, Dominikovics István, Bukán István és Németh Pal. Az indítványok során napirendre került az egyesületnek a baranyamegyei hadastyánegylettel leendő egyesülése. Mivel a két egyesület együtt válllvetve nagyobb eredményt képes elérni, hosszú és beható vita után egyhangú lelkesedéssel elvben elfogadtatott a két egyesület uniója s a további teendők megejtésére egy öttagu bizottság küldetvén ki a közgyűlés véget ért.

— (Betörés a vasuti dohánytözsdebe.) Szinte fel sem fogható vakmerőséggel követett el egy eddig még ismeretlen jómádár szombaton este fél 10 órakor betörést a vasuti dohánytözsdebe. A tulajdonos — özv. Kovácsévics Viktorné — szokása szerint — vonat nem érkező, bevonult egyik vároterembe, belakotolván a tözsde ajtaját. A folyosón nem volt, úgy látszik, egy lélek sem s ezt az időt használta fel arra, hogy leszakítsa a tözsde ajtajának gyenge lakatját s magához vett a fiókból 52 frt készpénzt s egy csomó jó fajta szivart. Aztán odább állt, bizonyára megkönnyebbülten sóhajtván fel és büszkeséget érezvén keblében, mert olyat követett el, a mi Papakosztának is dicséretére válnék: betört esti fél 10 órakor a vasutállomás folyosóján, a pénztárhoz, vároteremhez, vendéglőhöz, a hol mindenütt voltak emberek, egykép közel álló trafikba!

— (A dárdai polgári egyesület) f. évi február hó elsején a dárdai casinó helyiségeiben zártkörű táncestélyt rendez, mely igen sikerülten igérkezik. A bál sikeréhez hozzájárul a dárdai intelligencia érdeklődése. Az előkészületek nagyban folynak — mintegy 250 meghívót küldtek szét.

— (Megörült.) Kaltnecker Géza dárdai kéményseprő mesternek atyja, ki Eszéken szintén kéményseprő mester, ki igen nagy tiszteletnek örvendett városszerte tegnap megörült. Rögeszméje, hogy mindenképpen meg akar ölni. Az eszéki rendőrkapitányság a szerencsétlent őrizet és megfigyelés alá helyeztette.

— (Eljegyzés.) Fögler Dezső, lapunk ügyestollu tárcaírója, vasárnap tartotta eljegyzését Lázár Arankával, özv. Lázár Jánosné leányával, Mohácson.

— (Névmagyarosítások.) Gönc Lajos, zalaegerszegi illetőségű, Pécsen alommaszó m. kir. 8-ik honvédhuszárezredbeli közhuzár Bokorra, — Lankenbach Kálmán, szigetvári illetőségű jászladányi lakos pedig Kovácsra változtatták vezetéknevüket.

— (A tolnai polgári takarékpénztár) múlt évi forgalma a következő volt: alaptőke 50.000 frt, tartaléktőke

30.602 frt, betétek 53. 263 022 frt 81 kr.,
összesen vagyoni 639.090 frt 85 kr.; nyereség
9.419 frt 28 kr.

— **(Kémény-tűz.)** Ma délelőtt egy-
negyed tizenegykor H a k s c h Károly sütő-
mesternek a Jókai-téren levő házában kémény-
nyel kigyuladt. A tűzoltóság a tüzet csakham-
mar elnyomta, mely bizonyára abból kelet-
kezett, hogy a házon ez az egyetlen kémény
— kivéve a péküzlet külön kéményét — s
ebbe futnak össze az összes lakások tűzhe-
lyeinek csövei. A kémény — a tulajdonos
állítása szerint — ezelőtt nyolc nappal volt
tisztítva s így csak az erős tüzelés okozhatta,
hogy a kémény kigyuladt.

— **(A „Szigetvári Olvasó Egy-
let)** február 1-én saját helyiségeiben tánc-
estélyt rendez. Belépti-díj személyenként: ta-
goktól 50 kr.; nem tagoktól 1 frt. Kezdeté
8 órakor.

— **(Salvini a Zsolnay gyárban.)**
Salvini Gusztáv, a nagy olasz tragikus,
ma délután meglátogatta a Zsolnay-gyárat,
sokáig időzve a világhírű nevezetességű gyár
érdekességei között. Ma este az előadás után
a Nemzeti Kaszinó vendége lesz a művész,
hol tiszteletére fényes lakomát rendeznek.

— **(A ki meg akarja regulálni
a pénzügyeket.)** Egy horvátországi, dia-
kovári járásba való embert tartoztatott le az
éjjel a rendőrség, mert részeg állapotban
valóságos filippikát tartott a Majláth téren a
financok ellen. Folyton azt kiabálta, hogy ő
nem fizeti meg a bírságot, a mit ráróttak s
a pénzügyigazgatónál keres orvoslást. Mikor
a kóterben kialudta fejéből a mánort, akkor
tűnt ki, hogy valóban bírságpénzt hozott be
Pécére, de el is mulatta s ezért akarta meg-
regulálni a pénzügyeket. Most bába utazott,

de a pénzt csak majd — postán küldi be
oda, a hová kell; nehogy elmulassa azt is.

— **(Öngyilkos postamester.)**
Varga János, izségi postamester látogatá-
ba ment Villányba öcséséhez, Varga Mihály
uradalmi vincellérhez. A postamester még
odaérkezése napján mellette lőtte magát öcsé-
sének fegyverével s azonnal meghalt. Tet-
tének okát nem tudják.

— **(Új távirtdahivatalok.)** A ke-
reskedelemügyi miniszter a győr—veszprém—
dombóvári helyi érdekű vasutnak Veszprém
vármegyében fekvő Zirc és Veszprém város
állomásait, a Fejér és Tolna vármegyei
helyi érdekű vasutnak Fejér vármegyében
fekvő Duna-Adony, Rác Almás, Duna-Pentele,
Nagy-Venyim, Hercegfalva, Baracs ménes-
major, Előszállás, valamint a Tolna vármegye-
ben fekvő Dunaföldvár, Bölske, Duna-
Kömlőd, Paks állomásait állami és magán-
távíratok kezelésére felhatalmazta.

— **(Vasvilla és kés.)** Ezekből az
öldöklő szerszámokból egy is elég a verekedő
ember kezébe, Lóger Horvát Ignác,
tótkezi lakos azonban keveselte a vasvillát
magát s mikor ezzel fejbeverte ellenfelét,
Kubica Ferencet, még kést is rántott elő
s a fejbevert embert meg is késelte.
Igy aztán olyan súlyos sebesüléseket sikerült
raita ejtenie, melyek miatt Kubica vagy
három hétig fogja nyomni az ágyát. A felső-
üregi csendőrség a vasvillázó és késelő
ember tettét — a ki különben be is ismerte
azt, feljelentette a bíróságnak.

— **(A bakonyi tejszövetkezet)**
tegnap tartotta folytatólagos közgyűlését,
mely alkalommal a tagok oly nagy számban

jelentek meg, hogy a tágas iskolai helyiség
zsufolásig megtelt. A gyűlést D r e v e n I-
gnác plébános vezette, rendkívül tapintatosan.
Megállapították az ügyrendet, és megválasz-
tották az igazgatóságot és felügyelő bizott-
ságot. Az igazgatóság elnökekül lelkesedéssel,
közfelkiáltással az egész vidéken közszere-
tettnék örvendő G i r t l Vince főerdészt, he-
lyettes igazgatónak pedig S c h u b e r t Ja-
kab tanítót választották: az igazgatóság
tagjai lettek még; Kontra József (Bakonya),
Papp József (Tóttós) és Oláh Ferenc (Tóttós).
A felügyelő bizottság elnöke szintén közfel-
kiáltással s általános éljenzés között D r e-
v e n Ignác plébános lett; tagjai pedig:
Bodó József (Bakonya) és Barkócy Jakab
János (Tóttós.) Az igazgatóság nyomban
gyűlést tartott, elhatározta, hogy az összes
termékeit értékesítés végett a pécsi tejszar-
nokhoz, mint ennek fióktelepe, szállítja s
nyomban meg is rendelték a gépeket és
egyéb berendezési tárgyakat s így már ez
a szövetkezet is nagyon rövid idő alatt
megkezdte a működését. A gyűlésen uralko-
dott lelkesedés a más vidékről is ott volt
képviselőket annyira fölbuzdította, hogy azok
is megteszik a lépéseket ily tejszövetkeze-
tek megalakítására.

— **(Találtatott)** egy arany férfi
melltű. Igazolt tulajdonosa átveheti R e e h
György rendőrkapitánynál.

— **(A pécsi munkásképző-egy-
let)** szombaton este tartotta farsangi mulat-
ságát a Scholz féle sörházban. A mulatság
feszitelen jókedvvel folyt egész reggelig s
bár az anyagi siker elmaradt, annál nagyobb
volt az erkölcsi diadal, mit leginkább bizo-
nyít, hogy a bálban a következő diszes leány-
koszoru vett részt: Czirer Róza, Czirer Paula,
Drájeska N., Dietrich Erzsé, Elm-Mariska,

s később a folyón felfele jövő egy hatalmas szállító-gőzös
füttye törte meg a nyugodt városrész csöndjét.

Ez a kettős hangzavar Dangelasra furcsa hatással
volt. A helyett, hogy füleit befogta volna, homlokára
csapott s azt a bizonyos szót halatta, a mit állítólag
Archimedes ejtett ki:

— Heuréka!

Ez görögül van s az öreg Cordouan, ki soha Ar-
chimedesről még beszélni nem hallott, azt hitte Dange-
lasnak sétálni ment az esze.

— Mit kotyog? — kérdezte nyersen.

— Azt mondom: „Heuréka!“ mert megtaláltam a
mit kerestem s „Heuréka!“ görögül azt jelenti: meg-
találtam, — magyarázta a festő az őt csodálkozva hall-
gató öregnek.

— Mit talált ön?

— Felfedeztem, hogy mit csináltak a gazemberek
az ön unokájával.

— S ez a fütty árulta azt el önnek?

— Bizonyára és mindjárt meg is fogom önnek
magyarázni. Hisz emlékezik még unokája levelére?

— Igen, de — ?

— Egy helyen azt írja: „Csak egyes hangokat
hallhatott, mintha trombitaszó volna —“

— Igen, ez a lóvasut? De mit tud tovább?

— S aztán azt írja: „Néha, ritkán, hosszabb füttyölést is hallok, mely közeledik s aztán ismét távozik.“
Nos, hallgassa csak ezt a gőzöst. Gőzspija majd besza-
kasztja dobhártyánkat; de már majdnem elhaladt s már
mennyire gyengébb.

— S ebből ön azt következteti, hogy a ház, mely-

ben Auguste zárva van, a folyó közelében kell, hogy
legyen? Ez nagyon valószínű.

— Nem, ez egészen bizonyos. Aztán azt írja le-
velében: „A kúrthangokat nem ugyanazon irányból
hallom, mint a füttyölést.“ Az ön unokája tehát a folyó
— melyen a gőzhajók közlekednek — s a rakpart
között van, melyen a lóvasut halad végig. Ez csak
világos, mi?

— Tehát azon a helyen körülbelül hol mostan
vagyunk?

— Sőt éppen azon! Itt a mi lábainknál van vége
a csatornának s ha a szélre lépünk meg kell látnunk
a rácsos kaput.

— Jó! De hol van a ház?

— A ház eltűnt!

— Cordouan most már csakugyan azt hitte, hogy
az ő jövődöbéli vőura mulatni akar felette s már
majd dühbe jött, mikor Dangelas hozzátette:

— Emlékezzék csak a levélre! Unokája azt írja
benne: „Észrevettem azt is, hogy a szobám fala néha
megroppant, mint az egész házat megingatná a vihar.“
S aztán hozzáteszi: „Visszaemlékeztem, hogy mikor
nagyapó egyszer, még mint egész kis gyermeket, felvitt
a világító-toronyba, — ugyanígy mozgott körülöttem
minden.“

— Igen erre emlékezem; nos tovább!

— Hogyan! Ön azt nem találja el? Ön, egy ki-
szolgált tengerész?

— Nem!

— Hát sohasem volt ön „Ponton“-on, melyről a
kis személyszállító propellerek rakodnak? A Ponton

Flóri Etel, Göllné Karolin, Hauck Anna, Hác Katalin, Könnyen Mariska, Kovács Anna, Krasovác Aranka, Lohr Sarolta, Liebisch Viktória, Maurer Katalin, Máriass Mariska, Muñics Mariska, Notter Emilia, Neipán Anna, Oppe Ida, Póla Katica, Preller Teréz, Rozmann Mariska, Rochardt Józsa, Schleier Erzsé, Tillich Ilona, Vasata Paula, Verbé asszony, Vengert nőv., Zajcsok Mariska, Zók Róza. — A négyeseket 40 pár táncolta. Felülfizettek: Werb N. 50 krt., Biermayer N. 1 frtot, Havas János 80 krt., Hosztinszky Mihály 50 krt., Schwarz Péter 30 krajcárt.

— **(Nem tudja hová való.)** Az eszéki városi közkórházba hónapokkal ezelőtt, betegesen került be egy Wewelka a Lizi nevű, tizenhároméves leányka, a kit úgy szedett fel a rendőrség utcai kóborlása közben. Mikor a leány felgyógyult, kérdezték szülei lakása és illetőségi helye iránt. Azt mondta, hogy Pécsre való; szülei itt haltak el a közkórházban. El is hozta ide egy rendőrbiztos; de a leány szüleit itt senki sem ismeri s illetőségét nem is lehetett megállapítani. Így hát visszavitték a leányt Eszékre s ott beadják az árvaházba, hogy ott felneveljék és leszoktassák a csavargási hajlamról.

— **(Elütött ember.)** Komikus — de épen ezért szerencsés végű — balesetnek voltak tanúi ma a szigeti országúton járók. Egy öreg nagy fehérszakállu munkásember igyekezett volna át a kocsiuton keresztül, egyik oldalról a másikra, midőn egy teherszállító kocsi elé került s az egyik ló fellökte. Az elütött ember végigfeküdt egész hosszában a sarat, s mikor feltápáskodott, csupa sár volt a hosszú szakállá s úgy nézett ki, mint Rip Rip a harmadik felvonásban. Fején és kezén gyenge horzsolásokat is szenvedett, de a legjobban szép fehér szakállának tönkretételét sajnálta.

Országgyűlés.

— **A képviselőház ülése január hó 25-én.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Bányffy miniszterelnök elmondja, hogy Blaskovichnak azt a levelét, melyet minap felolvasott, a néppárti iroda költözésekor az előbbi lakásban felejtette, mivel csomagolás közben valószínűleg a földre ejtették. Így jutott a levél Vészi József szerkesztő kezébe, ki azt elvitte a miniszterelnökséghez s ott átadta Jaszenszky miniszteri tanácsosnak. Ez mutatta be aztán a levelet Bányffynak.

Blaskovich személyes fölszólalása után Molnár János pártolja Horánszky helytelenítő javaslatát s ugyanily értelemben beszél Ivánka Oszkár is, mert a büntető törvénykönyv a levéltitok megsértését három havi fogsággal és ezer forint pénzbüntetéssel rendeli büntetni. Bányffy eljárására nem is talál illő kifejezést, az egyszerűen disznóság. (Elnök rendreutasítja a szónokot.) Bányffy e tisztességtelen eljárás részesévé akarja tenni a parlamentet.

Gajary Ödön védelmére kel Bányffynak s azt mondja, hogy az ellenzék is számtalanszor élt hasonló fegyverrel. Holló Lajos is olvasott fel egy tévedésből hozzakerült levelet s ebből óriási korrupcióval vádolta a kormányt és Wekerlét. A nemzeti pártot Blaskovich levele csak azért bántja, mert megvilágosítja politikájukat.

Bolgár Ferenc Vészi megbízásából kijelenti, hogy Vészi figyelmeztette Bányffy, miként a levél közzétételét tisztességtelen dolognak tartja s kérte, hogy ne tegyék közzé.

A többség nagy zaj közben elveti Horánszky indítványát s elfogadja a rendelkezési alap tételét.

A honvédségélezés tételénél Illyés Bálint, Thaly Kálmán és Kossuth Ferenc egy második honvédmeház felállítását sürgetik, mit Bányffy nem ellenez.

A király személye körüli miniszterium költségvetésének tárgyalását elhalasztatni kéri, mert Jósika miniszter nincs jelen s különben is e tárcánál miniszterválság van; mire Bányffy tagadja a hiresztelt válság valóságát.

Pikler Győző, Eötvös Károly és Zichy követelik, hogy a bécsi magyar miniszter palotájáról a kétfejű sas azonnal távolítsák el, Bányffy azonban ennek ellene nyilatkozik s azt mondja, hogy a sas majd csak az épület tatarozásakor fogják eltávolítani.

A többség a tételt megszavazza.

TÁVIRATOK.

— **Bűnfeljelentés Bányffy ellen.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) A néppárt bűnfeljelentést adott be a budapesti törvényszékhez Bányffy miniszterelnök ellen levéltitok megsértése miatt, a miért Blaskovich levelét az országgyűlésen felolvasta.

— **Az álnevű rablógyilkos.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) A fővárosban nemrég elkövetett bűnténynek. Koch Józsefné meggyilkolásának tettesét már hetek óta nyomozza a fővárosi rendőrség. Hosszas kutatások után végre kiderítette, hogy a gyilkost nem Hrabál alias Zachrabál Ferencnek, hanem Hradil Alfonznak hívják. De e fényes felfedezés természetesen még nem egyértelmű a bujdosó rablógyilkos kézrekerítéséért.

recseg és inog a propellerek okozta hullámverések alatt . . .

— Még mindig nem értem.

— Teringettét! De kemény a koponyája! Hát még mindig nem érti, hogy az unokáját hajóra rakták.

— Hajóra rakták?

— Természetesen: egy hajóra vitték, mely szorosán a part mellett horgonyzott — és pedig egy keskeny hidálláson, mely a csatorna rácskapujáig ért s földalatti boltozattal volt összeköttetésben — annak nyílása pedig Borodinó kertjében található. Még kétkedhetik, hogy nem hajóról van itt szó? Emlékezzék csak a szobára, melyet unokája leirt — egy szoba ablak nélkül! Ilyen csak hajón képzelhe ő el!

— Ez igaz! mormogta Cordouan.

— És az a két kerek nyílás, melyek vastag, homályos üveggel vannak elzárva s alig némi világosságot bocsátanak be, ha csukva vannak és alig némi levegőt, ha kinyitják — hogy hívják azokat?

— Hajóablaknak hívják.

— Igen, hajóablak, igaza van. És egy ily hajóablakon keresztül dobta Auguste kisasszony az ön levelét a rakpartra.

— Ez esetben a levél a vízbe esett volna.

— Az a jármű magasságától függ. Ha magasabb volt mint a rakpart, úgy nagyon könnyű volt a levelet, mely a pénztárcával volt nehesítve, a partra dobni és hogy tényleg ez volt az eset, onnan is látható, hogy a levél postára adatott.

— Lehet, de mi lett a hajóval?

— Ha én azt tudnám, hát akkor már nyomon

De bármint volt is, a lelet bizonyítja, hogy a szegény Auguste tényleg a gróf házában van fogságban; azt azonban nem bizonyítja, hogy meg is öletett, bár bizonyos, hogy a kinzói egyáltalán nem gondolkodnak rá, hogy visszaadják szabadságát.

Nagyon bölcsen tette Dangelas, hogy Francastel urat itt meg nem szólította, mert ez sem a helye nem lett volna, sem az ideje még nem érkezett el Auguste leveléről beszélni s a rendőrség is közbevetette magát, ha a hivatalnokokat kötelességük teljesítésében akadályozni szándékozott volna. Dangelas tehát nyugodtan hagyta az urakat utjokra s látva őket eltűnni Borodinó házában, hová már nem követhette őket. Kisérőjével akart most tanácskozni, ki minden előzményekből semmit sem látszott érteni.

Várakozásukban csalódva, kezdett oszladozni a kíváncsi tömeg s nemsokára alig maradt más a parton, mint Cordouan és Dangelas.

— Csakugyan kitaláltam; ebben az irányban hurocolták őt el; — mondá a festő s a partra mutatott, melyen még mindig s két ügynököt vivő csolnak állott.

— Igen, hogy aztán a vízbe dobják őt, tette hozzá epésen az öreg.

— Az nem áll, miután ő még tegnap irt önnek.

— Tehát hoi van?

— Kereszük meg!

S hogy annál jobban kereshessen, elhallgatott Dangelas s lázasan tervezgetett maga körül.

Körülöttök minden csendes volt. Csak a Rue Bertons sarkán az utasait felvevő lovasut kocsisának a kürtje,

sével, csupán arra szolgál okul, hogy a rendőrség most ezzel az új névvel alarminozza a kontinens összes rendőrségeit. Miért ne tudják meg párisi és londoni kollegái is, hogy milyen éles látású Budapest székes főváros államrendőrsége. A kóbor tót napszámost természetesen e szenzációs leleplezés nem gátolja abban, hogy a földtekének egy a Zrinyi-utcai palotából talán nem is túlságosan távol eső pontján ne folytassa egy harmadik név védelme alatt bűnös tevékenységét ott, a hol azt „Hradil“ abba hagyta.

— **A „Zubringerek“ áldozata.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) „Zubringerek“ nek hívják a fővárosban azokat a derék férfiakat, a kik a házi asszonyokat a cselédzavarokból kisegítik. A fővárosi szabályrendelet „helyszerző intézetek“-nek minősíti ezeknek a füstös helyiségeit, melyekben a hónap elseje táján hely nélküli cselédek szorongnak. Ezek a cselédszerzők nemcsak a cselédeket szipolyozzák ki, hanem magával a nagyközönséggel szemben olyan magaviseletet tanusítanak, melynek más európai államokban hiába keresnők párját. Ezek a cselédszerző intézetek valóságos melegágyai a bűnnek s előkészítő iskolái a tolvajvilágnak, az erkölcsi súlyedésnek, a hol a vidékről felkerült tapasztalatlan leányokat úgy kitanítják a cselédszerzők hórihorgas adlatúai, az u. n. „kifutók“ s az ott lézengő elzúllott ekzisztenciák hogy mire pár napi kurzus után onnan kikerülnek, a lélekkufároknak kész prédái. Érdekes világot vet a cselédszerzők üzeneteire az a levél, melyet Mike Mari nevű cselédleány írt ma a főkapitánysághoz. A levélben elkeseredett hangon panaszolja, hogy a cselédszerzők unszolására Szolnok-Doboka megyéből, a hol özvegy, munkaképtelen anyja él, feljött a fővárosba azon hiszében, hogy itt mint cseléd nagyobb fizetést kap, a melyből anyját is gyámolítja. A helyszerző a szabályrendelet ellenére előre akart tőle 2 frtot kicsikarni. Miután kijelentette, hogy neki pénze nincsen, a helyszerző kerekén szemébe mondta: „Igy az istennek sem szerez neki helyet!“ Pénzéből kifogyva, hogy a nyomort és bünt kikerülje, a Duna medrét választja menedékkül s kéri a főkapitányt, hogy levelét juttassa édes anyja kezéhez. A levél következtében a főkapitány azonnal elrendelte a vizsgálatot, — csak az a kérdés, lesz-e ennek eredménye?

— **Villamos tolvajok.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Megirtuk, hogy Thury Zoltán hírlapíró Lipót-köruti lakásán egy furfangos tolvaj a Telefon Hirmondó javításának ürügye alatt az asztal fiókjából 45 forintot ellopott. — A rendőrségnek sikerült ennek s több hasonló fortélylyal véghezvitt lopásnak a tettesét Skarpe Ágoston 22 éves rovott multu műszerész személyében, a ki nem kevesebb, mint 12 rendbeli lopásért már évekig volt a fegyház lakója, letartóztatni. Vele együtt tartóztatták le szeretőjét Zsink Irma 19 éves varróleányt is, a ki büntársa volt lopásaiban.

— **A dohánygyár szarkája.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Az ó budai dohánygyárban már régóta észlelik, hogy valaki rendszeresen dézsmálja a cigaretták töltésére szolgáló finom hercegovinai dohányt, sőt azt is kipuhatólták, hogy a tolvaj az u. n. töltő teremben dolgozó lányok egyike. Tegnapelőtt délből, midőn a leányok munkájukat félbeszakították, K. ügyeletes tisztviselő észrevette, hogy az egyik leány, névszerint Hoppendorfer Mari, 20 éves dohánygyári munkásnő öltözködés közben egy nagy csomó kész cigarettát rejtett el ruhájába. Azonnal kivezetette a leányt a munkateremből és az igazgatói iroda egyik szobájában kimotoztatta. Az eredmény rendkívül meglepő volt. A leány alsó szoknyájának zsebei ben több száz gramm finom dohányon kívül valóságos trafikraktárra akadtak, a melyben

1500 cigaretta is volt. A leányt átadták a rendőrségnek.

— **Cigányok tüntetése.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) A véleménysszabadság korában, midőn a polgárok szabad egyéni meggyőződésüket zajos tüntetésekben is nyilváníthatják, a cigányok sem akarnak visszamaradni a többi tüntető testület mögött. Közéledik a betegsegítő és temetkezési egyesületek megalakítása, az egyesület elöljáróságának megválasztása s megkezdik a korteskedést. Radics Béla és Berkes pártja állanak egymással szemben s a két primás pártja egyenlő lelkesedéssel és valódi cigányos tüzzel korteskedik, sőt elhatározták, hogy legközelebb egy üllői-uti kávéházban éjféli meetinget tartanak, a melyre a főváros egész területéről utra kél a nyirettyüs had, hogy meghallgassa a vezérek programbeszédeit.

NYILT-TÉR)

Köszönet-nyilvánítás.

Vérző szívvel mondok hálás köszönetet mindazoknak, így jelesen a tűzoltó, vendéglős és pinczér egyesületnek és minden egyesnek, kik felejtethetlen

JÓ ANYAM

fájdalmas eihunyta alkalmával koszorúk küldése, részvét nyilatkozatuk és a temetésen való megjelenésük által, enyhítő írt nyújtottak szívem vérző sebére. Pécs, 1897. január 25 én.

Dollinger András
vendéglős.

Kitünő Angol

TEA-RUM

James Walters & Comp. londoni cégtől, —
továbbá: valódi ó

Slavon-Szilvorium

eredeti palaczkokban 1 frt 20 kr.

NICK A. K.-nál Pécsen,

király-utca 2. sz. és Bazár-udvar.

*) Ezen rovat alatt megjelentekért nem vállal felelősséget a szerk.

Laptulajdonos Felelős szerkesztő
SZAUTTER GUSZTÁV PLEININGER FERENC
TAIZS JÓZSEF
kiadó.

Gudera Károly

vadkiviteli kerskedő

Bécsben, I. Kolowratring Nr. 4.

vesz bármily mennyiségű

élő vadat

különösen őzet, nyulat, vad lapint (apró nyul), fácánt és fogolyt, utóbbinak párját 3 frt 50 krajcárjával.

23448. sz.
tkv. 1896.

Árverési hirdetmény.

A pécsi kir. törvényszék, mint tkvi hatóság közhírré teszi, hogy ifj. Németh József ügyvéd pécsi lakos végrehajthatónak Káblár András szökédi lakos végrehajtást szenvedő ellen 450 frt tőkekövetelés és jár. iránti, végrehajtási ügyében, a pécsi kir. törvényszék és a pécsi kir. járásbíróóság területén levő, Szökéd község határában fekvő, a szökédi 59 sz. betétben felvett I. 1—3 sorsz. 543/1, 543/1 és 548 hrsz. szőlőknek Káblár András végrehajtást szenvedőt B. 2 alatti illető 1/4 részére 54 frt a 60 sz. betétben felvett I. 536/1 és 536/2 hrsz. szőlőknek végrehajtást szenvedőt B. 2 alatti illető 1/4 részére 58 frt, a 69. sz. betétben felvett I. 1—26 sorsz. 1/4 teleknek és 4/426 rész legelőnek végrehajtást szenvedőt B. 2 alatti illető 1/2 részére 405 frt az ugyanezen betétben felvett II. hrsz 26 sz. háznak udvarnak és 61 hrsz. kertnek B. 2 alatt illető 1/2 részére 94 frt a 70. sz. betétben felvett I. 1—50 sorsz. 63. hrsz. 77 sz. háznak 1/2 teleknek és 8/426 rész legelőnek végrehajtást szenvedő B. 2 alatti illető 1/4 részére 444 frt és a 74 sz. betétben felvett † 69 hrsz 33 sz. ház udvar és kertre 226 frt becsárban, mint kikiáltási árban, az árverést elrendelte s hogy a fentebb megjelölt ingatlanok az 1897. évi márczius hó 26. n. d. e. 10 óraker Szökéd községben a bíró lakásán megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alul is eladatni fognak.

Árverezni szándékozókat tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át, vagyis 5 frt 40 kr. 5 frt 80 kr. 40 frt 50 kr 9 frt 40 kr. 44frt 40 kr. és 22 frt 60 krt készpénzben, vagy az 1881. évi november hó 1 én 3333. sz. a. kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ban kijelölt ovadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881: 60. t. cz. 170. § a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kelt Pécsen, a kir. törvényszék telek-könyvi hatóságánál 1896. évi december hó 22-ik napján.

Bogyay Pongrác

kir. törvényszéki bíró.

117. sz.

1897. p.

Arverési hirdetés.

Alulírott kir. végrehajtó közzé teszi, hogy Purgly Zsigmond örkenyi lakos javára özvegy Gróf Lasberg Arthurné született Rumpack Gizella ugy is mint férje örököse ellen Helesfán 1896. évi szeptember hó 29. birói zár alá vett szőlőtermés, illetve 1028 frt 02 kr. értékű boroknak Helesfán a helyszínén leendő elárverezésére f. é. január hó 29-ik napjának d. e. 10 órája tüzetik ki.

Kelt Szentlőrincen 1897. január hó 20.

Könczey
bir. végrehajtó.

Előfizetési árak:

Egész évre . . . 10 frt — kr.
Félévre . . . 5 „ — „
Negyedévre . . . 2 „ 50 „
Egy óra . . . — „ 85 „
Egyes szám ára 4 kr.

Kiadóhivatal:

PÉCSETT. Mária-u. 1. sz.
a kir. ítélőtábla épületével
szemben,
hová az előfizetések és a lap
szétküldésére vonatkozó föl-
szólalások intézendők.

PÉCSI FIGYELŐ

POLITIKAI NAPILAP.

Szerkesztői iroda:

PÉCSETT, Mária-utca 1. s.
a kir. tábla átellenében.
hová a lap szellemi részét
illető minden közlemény
intézendő.

Kéziratot vissza nem adunk

Hirdetéseket

a kiadóhivatal veszi fel

A mi sajtópörünk.

Pécs, 1897. január 26.

(*) „Egy elomlott világ romjai fölött állunk, melynek szétdúlt omladékai között nincs egyéb a halálnál“ . . . mondja nagy Eötvösünk egyik örökszép munkájában. Soha sem illett ez a mondás jobban, mint most, politikai és társadalmi helyzetünkre, midőn a nemzeti élet őserdeje le van tarolva s fiatal stréberek emelik égnek nagyratörő fejeiket s mindenek koronájaként egy Bánffy ül a nemzet nyakán, aki a lengyelek átkos emlékü Murawieffjeként zsarnokoskodik a rendőr-uralom alá helyezett nemzeten, akinek kényre-kegyre ki van szolgáltatva mindenki ebben a hazában, akár él és mozog a föld fölött, akár örök álmát aluszsza a föld alatt.

Ide s tova egy éve mult, hogy az a szellemi fogyatkozásokban nagy, de az erőszakoskodásokban még nagyobb ember kormányelnöki minőségében nap-nap után folytonos inzultusokkal halad célja felé: bele akarva kényszeríteni a mi elnyomott nemzetünket a nyílt lázadásba, a midőn a szentté avatandó II. Ferdinánd spanyol tanácsosának recipéje szerint a fegyverek ropogása, a hóhérbárd suhogása egy nagy rémkiáltással varázsolja át az országot, s a hősköböl vértanuk, a gyávákbal kegyelemért esdeklők válnak, akik eltűrik szívesen a vasbílincseket, csak tovább nyujt-

hassák nyomorult életüket s vonszolhassák az igát, melybe gyermekeik már bele-születtek.

Tavaly a nemzetiségi izgatókkal, a munkásokkal és az egyházpolitika ellene-seivel végzett a nemzet bárója. Akik föl merték emelni szavukat a zsarnokság ellen, akik meggyőződésüknek, vélt igazaiknak kifejezést mertek adni, előállott a törvények süket és kérlelhetlen hatalmával: biztos helyre tette őket, hogy ne zavarják cirkulusait.

Most úgy látszik, a vidéki független lapokra kerül a sor; pedig hát igen hosszú az a sor, a melynek minden egyes láncszeme meg meri mondani az igazat. Így járt a „Pécsi Figyelő“ is, a melyben még mult évi december 29-én „Utolsó sorozat“ cím alatt egy vezércikk jelent meg, a melynek tartama, a benne foglalt való igazságok miatt, nagyon bosszanthatta nemzetünk fő-fő basáját s a tegnapelőtti napon a pécsi kir. főügyési helyettes által sajtófőljelentést adatott be az összkormány nevében lapunk ellen.

Bizonyos örömrizet fog el bennünket, hogy majd alkalmunk nyílik független polgárokból álló esküdtszék előtt beigazolnunk, mennyire jogos és indokolt volt állásfoglalásunk abban a cikkelyben. Azóta, persze, csak hatványozódtak az állapotok gonosz-ságai, s tartunk tőle, ámbár a sietség rémségesen ajánlatott az eljáró közegek-

nek, hogy mire ez a sajtópör teljesen megéri a tárgyalásra, Bánffy Dezső báró már nem lesz kormányelnök nagy szeren-eséjére az országnak, mi azonban, szerény napszamosai a közügynek, elesünk a dí-csőségtől, szemben állhatni kilenc kegyel-mes ur megbizottjával, a kinek vádjait pozdorjává törí össze ellenérveink töm-kelege. Mert az igazságérzet a legnagyobb debatteur a világon, amit sem a börtönök celláival, sem fegyverrel elnyomni nem lehet.

A hegyek kristály forrásaiból, apró erecskéiből, az erdők harmatcseppjeiből alakul a patak, mely összefutva, tolyóvá dagad. Ha zivatar támad s az ég felhőiből ömlik az áldás, veszedelmes áradat lesz belőle, s ha okosan nem vetik meg ágyát, rombol, szétszaggatja gátjait és elönti a vidéket. Máskülönbén szeliden csergedez, termékenyítő páráival gazdagítja a völgyet, a merre elhalad.

De jön az emberi kéz. Árkokat mélyít a part szélein, ott és magában a mederben kendert merit el. Kevés vártatra penetráns bűz terjed el a környéken; az emberek futnak közeléből, a kristály-részek rothadt részekkel telítvők, betegséggel, ragályos kórral fenyegetve a környék lakosságát.

Ezt a falusi életben kenderáztatónak, a politikai közéletben, a Bánffy-regimé alatt, képviselőháznak nevezik; mert az a

A „Pécsi Figyelő“ tárcája

A csuzai pap.

— Irta: Mentaller Lajos. —

— A „Pécsi Figyelő“ eredeti tárcája. —

A Duna-Dráva közé vetett az őszszel a sora, jobban mondva a választási harc véletlene. Mondhatom, hogy Baranyamegyének az a része, melyet a térképsínálók „dárdai kerület“ név alatt ismertetnek, meglehetősen hozzáférhetlen része hazánknak. Két nagy viz közt fekszik. Bellyét elhagyva Kácsfalu határáról Laskócy nagyszerű mocsárterület, melyből a vízi lilium és sás fölött óriási szálfák emelkednek ki. A mocsár maga jó vadászó hely. Telve van szárnyassal. A viznek meg az a baja, — hogy bár a községeké, — de azért orruk tőle foghagymás, mert halásznok tilos. A nagy ur, a főherceg is igényt tart a halászati jogra, s most perel a községgel. Hja! Szegény emberek dolgát, boldog isten bírja!

Tovább haladva, Herceg-Szöllősn át, Csuzán és Vörösmarton keresztül a Duna felé megy az ut. le egész Battináig.

Az ut két oldala emelkedett; kopár, hajdan ez is erdőség lehetett. Ma úgy néz ki az ut két oldala, mintha fölhányt s félbenhagyott sáncárkok húzódnának az ut

mentében. Battina maga igénytelen kis fészek. A lakosok németek. Egyéb történelmi nevezetességét nem tudtam ezideig felfedezni, mint-hogy Batthyányi Kázmér 1849-ben Eszékről menekülve, a Dunán át, Battinán szállt ki.

A nap már lenyugvóban volt, midőn Battináról Vörösmartra visszatértünk. Elöl lovasok zászlókkal, hátul a leányok és menyecskék felvirágozott kocsikon. Igazi festői látványt nyújtott a menet.

Beszélgéssel tölt az idő, míg a halpaprikás elkészült. Miről is folyhatott volna a beszélgetés másról, mint a lefolyt ezred-éves ünnepségről. A csuzai bíró, Csányi Sándor szólt meg:

— Mi csuzaiak is szépen megünnepeltük a haza fennállásának ezer éves fordulóját. A község apraja nagyja kivonult a boldogult nagytiszteletű Ács Gedeon ur sirjához.

— Hát az önök papja volt Ács Gida? — kérdém.

— Igen — viszonzá Csányi Sándor, — ott van eltemetve a csuzai temetőben. De hát ki volt Ács Gida?

A magyar kormány 1849 január elején menekült Pestről Debrecenbe. Windischgrätz herceg alig hogy bevonult a magyar fővárosba, először is császári biztosokat nevezett ki a megyék nyakára. Baranyamegyének Gál Eduard, egy szintelen hazafitlan, sárgafekete béléstű egyént jelölte ki a vaksors. Kegyetlen és lelketlen volt, s a mellett gyáva:

Addig míg legkisebb nyoma volt Baranyamegyében magyar haderőnek, Gál Eduard uram mutatni sem mertte magát. — amikor azonban a honvédsereg onnan kivonult s Gál Eduard uram tartalékban érezte a császári katonaságot, rögtön ott termett, és szemenszedett kegyetlenkedésekkel tünteti ki magát. Akiről csak megtudta, hogy legkisebb összeköttetésben volt a magyar ügygyel, elfogatta s irgalom nélkül botoztatta, kor és nemi különbség nélkül.

Néhány intelligens baranyamegyei fiatal ember, aki mint nemzetőr tett a hazának szolgálatot, Gál Eduard jöttének hírére kimenekült az erdőségekbe. Tartottak tőle, hogy őket is irgalom nélkül megbotoztatja. Ez a néhány fiatalember, köztük Ács Gedeon református lelkész is, alkalomadtán átkeltek a Dunán, s folyton a magyar sereg menetezésével tartva, augusztusban, a fegyverletétel után, a többi menekülő honvéddel ők is Sumlán találták magukat.

Miután papra még az emigránsoknak is szükségük volt, Ács Gidát igen szívesen fogadták.

Sumlában a baranyai menekültek egy ideig csoportban maradtak. Hatos, Katics, Mihalovics, Bence és Ács Gida összeállottak, együvé szálltak s igen jól éltek, mert Katics pajtásuk kitűnően tudott főzni.

Ott Sumlában eskette össze Ács Gida Kovács István hajdani katolikus plebánost

nép nagy rétegéből, az egyes választó kerületek erecskéiből folyik össze. Áldást vinnének hajjai, harmatos cseppekkel táplálnák a közéletet, ha az ármányosok nem meritenék bele saját önző érdekeik nyálábjait, hogy legyen mit szőniök. Ne feledjük, hogy a kenderből kötél lesz, a mivel ezek a mi kenderáztatóink a nemzetet akarják megfojtani.

De ezeknek nem elég ez, nekik hosszú az idő kivárniok, míg ezt a kötelet elkészíthetik s a végét Bécsnek odanyújthatják, hanem belebocsátják saját piszkaikat is és a népképviselő tiszta folyamából is egy bűzös, miazmákat árasztó kenderáztatót csináltak. Igaz, a kenderáztatás is üzletet képez, csak hogy ne folytassák ezek a mi gentleman-jeink az ő saját külön üzletüket a haza közös tulajdonában, az alkotmányos élet fenséges folyamájában. Ott van a börze, ha éppen úgy tetszik, ott szőjjék kapzsi spekulációjukat, ott vannak a hivatalos lapok, azok hirdetik a nagy állami vállalatokat.

Hallgassuk csak meg egyszer Bánffy parlamentjének egy ülését, s mindjárt meglátjuk, micsoda miazmákkal telt légkörrel van ott dolgunk, melyet a közélet bepíszított mederágyának rothadása idéz elő. Ami szennyet csak felkavarhat egy választási rablóhadjárat, az mind belemerült a mostani képviselő meder-ágyába. Alig mulik el nap, hogy föl ne kavardódnék a szennyes iszap. Egyszer magán levéltitok megsértését vágják a kormányelnök szemébe, másszor az ország első méltóságának viselőjéhez hozzávágják, hogy hazudik s ő ezt kénytelen folytonos hebegések, az egész ország hahotája közt zsebrevágni.

Legtöbbször azonban az a kérdés vette föl magát: honnét vette Bánffy ur azt a sok kufár pénzt a piszok felgyűjtésére a közélet szinpadán, melyen most ő, kegyelmes személyében, Plátó két lábu tolatlan állataként büszkélkedik az ország szégyenére. Lapunk abban a bepanaszolt

és emigrált honvéd őrnagyot egy nevelő ismerősével, Winter Fannyval, kit a szerelme vagy más valami vitt Sumlába az explébános után. E nő később Házmán Ferenc felesége lön.

Ugyancsak Sumlán eskette össze Ács Gida Matta Ede honvédszázadossal Sárossy Gyula honvédszázadost, — aki voltaképen Bányay Julia volt — egy vizaknai csizmadia óriási erejű leánya levén, fegyverrel kezében szolgálta végig szabadságharcunkat és századossá lön. Bányay Julia, Matta Edéné 1883 ban hunyt el Kairóban, mint jómódu szállodatulajdonos 53 éves korában.

Az 1850 ik ujév napján már más feladat is várt Ács Gyulára. Az emigránsok ugyanis először Kossuth Lajost üdvözölték. Onnan az egész emigratio az örmény templomba ment, hol a magyar és lengyel menekültek nagy száma előtt előbb a lengyel pap misét, azután lengyel nyelven beszédet tartott. Ezután Ács Gida mondott magyar nyelven alkalomszerű könyörgést, s a könyörgés után a lehangoztakat serkentő beszédet. Végül a magyar dalkör négyes kara a Kölcsey himnust énekelte.

1850. február 12 én lön elhatározva, kik kísérik Kossuth Lajos kormányzót Kutahiába, hova őt a török kormány internálta.

A kormányzó kísérete ez volt: Asbóth Sándor alezredes, Ihász Dani őrnagy, Wagner, Biró, Frater Alajos és Kinizsi István

cikkelyben csak egy részére mutatott rá, hogy honnét és hogyan eredtek azok a milliók, megvárjuk türelemmel a végtárgyalást s akkor majd lesz bátorságunk azt is megmutatni, hogy honnét került elő a többi millió, melynek illatárjában kedvteléssel gyönyörködik még ma is a nemzet bárója, a kitől el fog fordulni nemsokára az egész magyar nemzet is.

H i r e k.

Pécs, 1897. január hó 26.

Ráchel siralma.

A nyíl-utcában megveszett macska miatt kivégzett macskák felett:

Puha, fehér ágyam hullámos párnáin,
Mély szépen alusztok szépséges macskáim:
Édes-e az álom?
Hivogató szómat meghallani késtek,
Balgatag reménnyel várom ébredésetek —
De hiába várom.

Ah! hiszen nem fogtok ébredni — tudom már —

A ti nyugovástok több a nyugalomnál,
Tudok mindent — jaj — jaj!
Becézgető szómra nem miauztok vissza,
Frissen forrt tejecském nincs, aki megiszsa
Torkos, szomjas ajkkal.

Halva vagytok, halva! kicsi cirnos, kandur!
Megölt a vad pecér, agyonvert a pandur,
Agyonvert halálra!
Mintha gyöngye csirát egy ujj le nem törne,
Kit szíven nyomának, mikéntha megölve
Nem von' a madárka . . .

Oh hadd csokolom meg e vérző sebajkat,
Mely égre kiált bár iszonyuan hallgat —
Oh hadd mossa könnyem.
Kialts föl, te nyilt seb, bosszuért az égre,
Hogy kegyetlen szerződ meglakoljon végre
Lakoljon meg szörnyen!

Mi haszna, mi haszna! cicám többé nincsen . . .
S od'adnám bár érték minden, minden kincsem
Még sem ébrednének.
Reggelig ha mosnám, örökké ha mosnám:
Puha kis testéről még akkor se mosnám
Nyomat le a vérnek . . .

kapitányok, Kalapsza János és Grechenek György főhadnagyok, Házmán Ferenc volt külügyminiszeri osztályfőnök ezredesi ranggal, Berzencey László volt képviselő, székelői főkörménybiztos ezredesi ranggal, László Károly, Weingli Vilmos, Koszta Marci, Török Lajos századosok és Szerényi szolgabíró századosi ranggal. Magántanácsnok rendőrfőnök és főpénztárnok Górody (Eischl) Ede, volt belügyminiszeri tanácsnok, alezredesi ranggal; Udvarmester Kappnek kapitány; udvari káplán: Ács Gida kapitányi ranggal; orvos Spacek kapitány; tolmács Cseh Imre.

Az első isteni tiszteletre husvétkor jöttek össze az internáltak Kutahiában Asbóth Sándor alezredes nagy szobájában, a katonai lakotya emeletén. Ekkor Ács Gida gyönyörű, szabadelvű egyházi beszédet tartott, alapul a szentírás ezen szavait vevén: „A betű az, amely megöl, a szellem pedig megéleveníti.”

Beszédének megtartása után az internáltakat, köztük Kossuthot is, az urvacsorában részesítette.

Kutahiában Ács Gida, Szabó Samu emigráns pajtásánál ebédelgetett többed magával. A lakástadó töröknek gyönyörű szép kis leánya volt, kivel a magyar urak — főleg Kinizsi István huszárkapitány, kit „Sánta huszár“-nak hívték társai — szívesen tréfáldoztak.

Ettől a Sánta huszártól tanultak a kis

Szörnyű főkapitány! ha már eltökélted
Kioltni annyi kicsi cica-éltet:
Miért biztad másra?
Bunkóddal letüni mért nem jövel magad?
Talán kőszivedből enyhe forrás fakad:
Irgalom forrása . . .

Oh láttad volna . . . cicácskáim, lelkem! —
Lerogyék előtte, zokogva térdeltem
A vad pipék előtt —
Akinék holtteste fölött szemem sir most:
Kértem, hogy ne bántsa a kandurt, a cirmost,
Hiába kértem őt!

Oh Mecsek lányai, kinek volt cicátok:
Kialtsátok vélem együtt: átok, átok!
Kialtsátok vélem!
Vérhullató felhő fakadt föl felettünk,
Közös árvaságban testvérekké lettünk
A kiontott véren.

Temetés lesz holnap. Jertek el, óh jertek!
Látogassuk együtt a temető kertet,
Mi nem félünk tőle.
Gyászruhánk felöltve, megzokogva, sirva
Halott cicáinkat leteszszük a sirba,
Örök pihenőre.

Háztetőkön ime, sok ideig csend lesz,
Vidám macskák serege koncertet nem rendez
Az alvók fülének.
Randevura üzve édes szerelemtől:
A cica, a kandur háztetőre nem gyűl
Beálltán az éjnek.

Hah, de mily panasz, hogy bosszu-eskümm
meddő?

Ime látok, látok . . . megnyílt a jövő . . .
Bosszum ah elér, el!
Ki cicánk megölte, átok hull reája:
Főkapitány urnak pincéje, kamrája
Teli van egérrel!

S látom szörnyű kárát előre a háznak:
Az egerek mindent, mindent összerágnak
Pincébe', kamrába'!
S cicáink gyilkosa tehetetlen nézi,
Dühében, kinjában haját is kitépi:
— Mert nincsen macskája!

Naptár 1897. január 27-én.

Naptár: szerda, jan. 27. — Róm. kath.: Arany-száju szt. János, — Prot.: Krizosztom. — Gör.-kel.:

Kossuth fiuk, Ferenc és Lajos Tivadar vivni. Egy alkalommal Kinizsi. — nem tudván jól törökül, — a kis török leánykának furcsa szót mondott, az perdült-fordul és eltűnt a szobából, nem is jött elő az nap többé; a jelenvolt magyarok pedig rémitően kacagtak.

Erre a jelenetre azután, — mint azt Kinizsi István, a „Sánta huszár“ Napló-jában megörökítette, — Ács Gida a következő verset csinálta:

Ázsiában egy huszár
Görbe famankóval jár
Attakiroz a leányra,
De ez nem néz a „Sántá“-ra
Rákiált: Hej! topál gyaur *)

Elkotródjon innen az ur
Fejére egy kendőt borít,
A huszárnak hátat fordít,
S a huszár a famankóval
Nagy szomoruan odább loval.

Ezt a verset azután valamelyik emigráns letette kottára, s a hontalanok e mellett busultak. Kinizsi, ha akarta, ha nem, kénytelen volt a gunyverset énekelni.

Karácsonykor, december 25 én ismét Asbóth lakásán tartottak istentiszteletet. Ács Gida imát mondott s beszédet tartott, végül az urvacsorát osztotta ki.

*) Sánta, hitetlen.

(jan. 15.) Kalib János. — Zsidó: Schobeb bőjt. — Nap két 7 óra 17 perckor; nyugszik 4 óra 36 perckor. — Hold két éjjel 2 óra 37 perckor; nyugszik délelőtt 10 óra 52 perckor.

Időjárás: hőmérséklet 5 Celsius fok hideg; légnyomás 749 — Kilátás: a központi meteorologiai intézet jelzése szerint: változó felhőzet mellett fagy-pont körüli hőmérséklet, helyenkint esapadék és széles idő várható.

Színház: „Bánk-bán.“

— **(A pécsi tanítónők egyesületének)** elnöknője, Wiesner Rajmárné urnő, az egyet mai hangversenyére szóló belépti jegyét 10 forinttal megváltotta s egyzersmind 50 frttal az egyesület alapító tagjai közé lépett. Sok ilyen áldozatkész mecénást kívánunk a fiatal egyesületnek!

— **(Uj irnoki állás.)** A pécsi kir. törvényszéknél ujonnan rendszeresített irnoki állásra pályázat hirdettetik. Az 500 frt fizetés és 150 frt lakbérjavadalmazással díjazott állásra a pályázati kérvények február hó 24 ig adandók be a törvényszék elnökéhez.

— **(Katonai hírek.)** Lévai Kócs Gyula, pécsi 19-ik gyalogezredbeli főhadnagy a kassai 9. honvéd gyalogezredhez helyeztetett át. — Ő felsége a király megengedte, hogy Kiss Zsigmond, 19. honvédgyalogezredbeli alezredes a román király által neki adományozott „Románia Koronája“ rendjel tiszti nagy keresztjét viselhesse.

— **(A vidéki hírlapírók szövetsége.)** A vidéki hírlapírók szövetsége vasárnap délután tartotta első igazgatósági ülését Budapesten a Pannonia szállodában. Jelen voltak Kulinyi Zsigmond elnökön kívül Szávay Gyula alelnök, Hindy Árpád, Békeffy István, Palócz László, Rábel László, Hegyi Jenő és Rummy Sándor igazgatósági tagok. Az igazgatóság az alapszabályokat végleges szövegezésben elfogadta s most felterjeszti a miniszterhez. Ugyancsak elfogadta az igazgatóság az ügyrendet is. Most azután sorra kerültek az egyes városok jelentései, mint Arad Temesvár, Szeged, Győr, Pécs, Sopron és Debrecen városoké, ahol már

„Buzgóbb isteni tiszteletet, mint ez volt, képzeini sem lehet. Mintha a szentírák szállt volna meg mindannyjunkt. Fájdalom s remény könyei csillogtak a hontalan magyarok szemében. — Mint az első üdözött keresztények kölcsönös jókívánságokkal osztottunk szét“, írja naplójában Kossuth titkára, László Károly.

A jövő év Ács Gidára nézve csendes egyhangúságban tolyt le egész június végeig, amidőn Házmán Ferenc és Górodi Ede bepanaszolták Ácsot és Berzencey Lászlót Kossuthnál, hogy ezek őket osztrák kémeknek tartják.

Berzencey és Ács Gida azonban fentartották vádjukat, s szemtől szembe megmondták nekik és beigazolták, hogy Házmán Ferenc már az elmúlt év novemberében járt az osztrákok notorius kémjéhez, Szöllősy Ferenchez; ott sokat irt; oda irásokat vitt s azokat bezárt ajtók mögött Szöllősyvel együtt olvastatták; és végre, hogy Szöllősy Házmán Ferencnek és Górodi Edének ugy parancsolt, mintha alárendeltjei lettek volna. Együttal határozottan állították, hogy mióta Szöllősy távozott Kutahiából, azóta Házmán és Górodi üzik Szöllősy nemtelen mesterségét. Beigazolták azt is, hogy ugy Házmán Ferenc, mint Górodi Ede fizetést huznak az osztrák kormánytól s a pénzt Kovács István őrnagy nejétől (később Házmán Ferenc felesége lett Winter Fanny) veszik át.

mindenütt nagyban folynak a munkálatok az egyesület tőkájének érdekében. Eddig 26 város 87 hírlapíróval lépett a szövetségbe s a szövetségnek eddig 42 alapító és 275 partoló tagja van, ami körübelül hat ezer forintnyi összegnek felel meg. Az egész országban megindult egyöntetű munka a legszébb reményekre jogosítja az egyesületet s az előjelek után itélve, tavaszig a szövetség vagyona 25—30 ezer forintra emelkedik, ekkor azután végleg megalakul a szövetség nyugdíj és segélyalapja.

— **(Táncestély.)** A pécsi katolikus kör táncestélye február hó 13-án fog megtartatni a kör saját díszes helyiségeiben. A meghívók kibocsajtása a napokban fog megkezdetni.

— **(A primási uradalmak ügyésze.)** Vaszary Kolos, hercegprimás, a primási uradalmak ügyészevé Vaszary János dr., kaposvári ügyvédet nevezte ki.

— **(Csőd.)** A pécsi kir. törvényszék, mint csődbíróság, Braun Henrikné Hermann Ilona, szentlőrinci nem bejegyzett kereskedő ellen a csődöt elrendelte. Csődbiztos Bogya Pongrác, törvényszéki bírós; tömeggondnok Fürst Győző dr. pécsi ügyvéd, helyettese Benkő Gyula, szentlőrinci ügyvéd. Igénybejelentési határidő: február 27; felszámolási határnap: március 11.

— **(Uj félév a jogakademián.)** A pécsi püspöki joglyceumba az uj félévre a beiratások február hó 1—9. napjain tartatnak meg.

— **(Építőmunkások mozgalma.)** A pécsi építőmunkások, jelenlegi helyzetük megbeszélése és a segítő módzatok megállapítása végett, népgyűlést akarnak rendezni. Az építőmunkások népgyűlése f. hó 31-én (vasárnap) délelőtt 9 órakor lesz a városi Tornacsarnokban.

— **(Feltámadt halott.)** Lelken-dezve futottak be reggel a rendőrséghez az emberek s rémulve beszéltek, hogy kint a

Sem Házmán, sem Górodi nem kiérlették meg ezután ártatlanságuk védelmét. Kossuth a két osztrák kémnek időt engedett arra, hogy magukat igazolhassák.

E közben azonban érkezett a szabadság perce. Az internáltak mentek; ki merre látott. Ács Gyula követte Kossuthot amerikai útjában. Részesese volt annak a bámulatos fogadtatásnak, amiben a „szegény magyar száműzöttet“ a szabad Amerikának polgárai részesítették.

László Károly naplójában, az amerikai ut végén 1852 ápril 14-iki kelettel az alábbiakat olvassuk:

„A többek között egy vasárnap délelőtt magyar istentiszteletre mentünk. Ugyanis hogy magyar ügy mellett buzgólkodó, lelkes new-yorkbani, még angolul nem értő magyarok lelki táplálék nélkül ne legyenek, részint, hogy a közöttünk levő, Kutahiából velünk jött, tudományos református lelkész Ács Gida menekült társunknak megélhetési móddal szolgálhasson, hasonérzelmű barátainkból egy társaságot alakított, s a tőlük beszédett pénzből Ács Gidának negyedévenként kétszáz forint fizetést adott csupán azért, hogy hetenkint egyszer egy német protestáns templom melletti tanácsteremben (mely vasárnapi iskola helyiségül is szokott szolgálni) a magyar menekültek előtt, anyai nyelvükön isteni tiszteletet tartson. Ács Gida beszéde nagy tudományt, igaz hazafi érzelmet tanusító, szabad

Préger sáncban egy halott ember fekszik. A hirre az ügyeletes rendőrbiztos, a tisztiorvossal együtt, fiakkerraült és a helyszínére kocsizott. Nagy vala azonban a bámulatuk, midőn a jelzett helyre érve, ott halottat sehol sem találtak, de élő embert kettőt is. Az egyik a sárgaföldig részeg volt s majd hogy le nem rántotta a partról a másikat, a ki oda feltámogatta. Ekkor tűnt ki aztán, hogy a sáncban fekvő halott az a bizonyos tántorgó ember volt, a kit a részegség bele-döntött a sánczba s ott fektűt, mint egy élettelen test. Miközben azonban a hirrel bentjártak a rendőrségnél, felébredt a tetszhalálból s az orvos legfelebb a részegséget konstatálhatta nála, a városi pénztárnak pedig egy frt 60 krajczár felesleges kiadást okozott.

— **(Megszökött cipészsegéd.)** Rajj Mihály, bölskei születésű cipészsegéd, a munkaadójától, Sz. Kovács Jánostól, tíz forint előleggel és munkakönyvének a gazda asztalfiókjából elcsenése után, megszökött. Most a rendőrség keresi.

— **(Elveszett)** egy százhusz forint értékű arany női mellű, smaragd, zafir és gyémánt kövel. A becsületes megtaláló illő jutalomban részesül, ha átadja a rendőrségnek.

— **(Eltűnt leány.)** Kovács Mari, szuloki illetőségű, tizenkilenc éves leányzó a napokban eltűnt Kaposvárról, a hol legutóbb lakott. Az eltűnt leánynak, mivel a rendőrséggel is van egy kis leszámolni valója s rendőri kihágásért ráért büntetés elől vette útját valami ismeretlen vidék felé most kö-rözik és ha megtalálják, átadják a kaposvári szolgabíróságnak.

— **(Elfogott Robinson.)** Az éjjel a rendőrség a Kis-Király-utcán egy 12—13 éves német fiura talált, a ki sirva adta elő, hogy Kéméndről jött be Pécsre, hogy itt meglátogassa ismerőseit, azonban eltévedt és most kóborol a hideg éjszakában. A gyerek elmondta, hogy Kéhler Jánosnak hívják, de egyéb felvilágosítást nem igen adott. Ma

szellemű erkölcsi tanítás volt. Hallgatói voltak rendszeren 50 en, 60-an, kik között lehetett látni a pártfogó elnököt, s néhány angol és német társúit. kik gyakran az érzékenyítő beszéd alatt síró magyarokkal együtt könyeztek.“

Ott is maradt Ács Gida egész 1856-ig. Nappal egy new-yorki márványgyárban végezte a közönséges munkás teendőit, este azonban újra pap volt.

Amerikai ismerősei megnyerő rokonszeves modora miatt nagyon megszerették, s alig mult el est, hogy egyik vagy másik előkelő uri házhoz hivatalos ne lett volna.

Ilyenkor azután ő volt az élet-halál ura, mert Észak-Amerikában az a szokás, hogy ha egy társaságban pap van jelen, akkor az étkezésnél őt kéri fel az ima elmondására, valamint hozzá fordulnak, hogy megengedje-e a tánc megkezdését.

1856 ban azután visszahozta a honvágy a hazába.

Ez dióhéjba szorítva a csuzai pap külföldön töltött hányt vetett életének története. Itthon eltemette magát, úgy hogy ismerősei sem tudták, él-e vagy már meghalt.

Ennek a jó magyar papnak sirjához zarándokolt ki az ezredéves ünnepély alkalmával a derék csuzai polgárság. Bizony! nagyon megérdemli, hogy ne feledjék el!

aztán itteni ismerősei megadták róla a felvilágosítást, hogy a fiu egy pécsváradi asztalosnál inaskodik s onnan szökhetett el. A mit végre a megszorult szökevény is beismeret s ennél fogva haza fogják toloncolni a mesteréhez.

— **(Körözött kocsis.)** Walter József, bikali illetőségű kocsis, Pécssett rendőri kihágást követvén el, a büntetés elől megugrott. Keresték, de mert tartózkodási helyét mindeddig nem tudták kipuhatolni, most a rendőrség elrendelte a körözését. Ha megtalálják, most már nem ugorhatik meg másodszer a büntetés elől.

— **(Hol a Táltos?)** Emlékezhettek még olvasóink arra a körmönfont csalásra, melylyel egy vidéki embertől két jómadár 350 frtot esalt ki, azt igérvén neki, hogy nagy kincs feltalálására vezetik. A csalók egyike már börtönben ül, de a másik, a főbűnös, megugrott. Szigeti (Táltos) Istvánnak hívják, Komárommegyében, Kisbéren született, 28 éves és történelmi árulásával jár vásárról vásárra. Legutóbb a veszprémmegyei Vasváron volt, de onnan is eltűnt, mielőtt elfoghatták volna. A pécsi királyi törvényszék most elrendelte országszerte leendő körözését s így nemsokára nyilvánvaló lesz, hogy hol van a Táltos? Akkor aztán őt is beteszik a börtönbe, hogy leülje a csalásért rá mért büntetést.

— **(Szerencsétlenség egy gőzmalomban.)** A szegzárdi Fülöp féle gőzmalomban az ott dolgozó munkások egyike, Pávik Vince vigyázatlanságból a kerekek közé került és életveszélyesen megsérült. Ápolás végett a szegzárdi Ferenc-kórházba szállították.

— **(A pécsi kereskedelmi ifjúsági kaszinó)** új tisztikara a következőleg alakult meg: elnök lett Engel Mihály, al-elnökök Krausz Ignác és Justus Miksa, titkár Günsberger József, könyvelő Goldberger Béla, háznagy Kramer Mór, pénztáros Csillag A. József, ellenőr Gerő Gyula, könyvtárnokok ifj. Paunz Adolf és Kohn Ignác. Számvizsgálók lettek Fürst Gyula, Molnár János, Nagy Adolf, Porges Béla és Weisz Zsigmond. A választmányba beválasztottak: Blau Adolf dr., Böhm Emil, Braun Ármán, Demeter István, Deutsch Béla, Grünhut Kálmán, Kovács István, Kende Alfréd, Leichtner Adolf, Löwy Ede, Leipnik Sándor, Naschitz Adolf, Nagy Sándor, Roth Béla, Strausz Béla, Schwabach Zs. G., Tausz Gyula, Wolf Miksa rendes tagokul; póttagok lettek Breuer Miksa, Berger Miksa, Fleischer Dávid, Kohn Mór, Neumann Ignác, Spitzer Ármán, Steinberger Jakab és Schlesinger Mór.

— **(Tolvaj kocsis.)** Tillger Péter, álnéven Till Ádám, mágocsi születésű, 19 éves kocsislegény, lopást követett el s aztán a büntetés leülése elől ismeretlen helyre távozott. A pécsi törvényszék most elrendelte a tolvaj kocsis körözését, kinek különös ismertetőjele, hogy jobb szemöldöke felett szurt sebforradás van.

— **(Körözött egyén.)** Weiszmayr Béla, pécsi születésű, 30—32 éves volt budapesti lakost körözötteti a budapesti kir. törvényszék. Weiszmayr, a ki egy fiatal, szöke nővel él, lopás gyanujába keve-

redett és a fővárosból ismeretlen helyre távozván, tartózkodási helye mindez ideig nem volt kipuhatolható. A körözött egyén különös ismertetőjele, hogy dülledt szemei vannak és járása bicegő.

— **(Vásáregedélyezés.)** A kereskedelmi miniszter megengedte, hogy Somogy megye Örtilos községben minden évszeptember hó 29 én országos vásár tartassék.

— **(Fegyelmi eljárás Kaposvár rendőrkapitánya ellen.)** Somogy vármegye alispánja fegyelmi eljárást rendelt el Leposits Ignác rendőrkapitány ellen abból az ügyből kifolyólag, hogy a nevezett rendőrkapitány egy hólyagos himlővel ragályozott kintornás családnak, orvosi figyelmeztetés dacára, 48 órai házalási engedélyt adott. A városban nagy az ijedelem a ragály behurcolása miatt, s nagy számban történtek beoltások.

— **(Meglopta a feleségét.)** Pete Lajos felső-ireghi lakos már régebb idő óta elválva él feleségétől, szül. Horváth Juliától, a ki Tengődön lakik. Pete Lajosnak tudomására jutott, hogy feleségének néhány száz forintja van, s látogatást tett nála, és annak szekrényéből 355 frt készpénzt ellopott. A gyanu rögtön reá irányult, s felső-ireghi lakásán a pénzt nála meg is találták.

— **(Megharapta a veszett kutya.)** Bába községben nagyon elszaporodtak a veszett kutyák, s e miatt a főszolgabíró meg is tette a kellő óvintézkedéseket. Mind ennek dacára a lakosság között sokan vannak, a kik nem tettek eleget a parancsnak, mely szerint mindenki tartozik kutyáját kötve tartani. Így azután nem csoda, hogy a napokban egy veszett kutya megharapta a községi őrt a kit felutaztattak Budapestre a Pasteur-féle intézetbe, hogy ott a veszettség ellen beojsák.

— **(Salvini a Nemzeti Kaszinóban.)** A tegnapi esti előadás után Salvinit a Nemzeti Kaszinó látta vendégeül s fényes társaság jelenlétében théat szolgáltak fel a vendégeknek. A művész kitűnően érezte magát vendégszerető notabilitásaink körében s a hangulat mind élénkebbé válván, a Herchenberger bátyánk Pas de Quatre-társaságát is beinvitálták a Vigadóból s csakhamar olyan táncmulatságot rögtönöztek, mely csak reggel felé ért véget. A művész elragadtatva nézte a szebbnél szebb táncolókat, kik közé felesége is odavegyült, Schlippenbach gróf dandárparancsnok karján, egy fordulóra.

— **(Ribillió a bukottak utcájában.)** Az éjszaka nagy verekedést provokált két festőmunkás a kigyó-utcában. Ebben a szűk, piszkos utcában, hol éjjel kezdődik az élet, akár embert is ölhetnének, annyira el van rejtve a világ elől s ha a bukott lányok hada össze nem sereglének egy egy ily verekedés alkalmával, bizony ki se mentené más ki a kiszemelt áldozatot ellenfelei kezei közül. A mikor pedig az a nem épen szokatlan dolog esik meg, hogy éppen ezekkel a szerencsétlenekkel tűz össze valami ittas éjjeli vendég, akkor kezdődik még csak a hadd elhadd. Ilyenkor a szűk, csúf utca valószínűleg kis háboru színhelye, mely csak nagy ritkán végződik a bukott lányok győzelmé-

nélkül. Az éjjel azonban ez utóbbi történet a verekedést kezdő két festőmunkás nemcsak hogy nem hátrált meg a rájuk rőffenő siserahad előtt, hanem szét is verte őket s egy leányt olyan sulyosan elvertek, hogy azt még az éj folyamán a kórházba kellett szállítani. Bizony-bizony, az a bűnfészek a város legjárta részei mellett, nincs valami büszkeségünkre s talán lehetne már valahogy intézkedni lakóinak kielepítése iránt?!

— **(Uj iparvágány.)** Barcsról írják, hogy e hó 22-én volt a Kremzír Károly, földbirtokos és szeszgyártulajdonos saját költségén épített, gyáraihoz vezető iparvágány műtanrendőri megvizsgálása és ünnepélyes átadása, mely alkalommal a pécs-barcsi vasut osztálymérnöke és az államvasutak kiküldöttje Barcsra érkeztek. Kremzír birtoka mintegy negyedóránnyira fekszik Barcs-tól, közvetlen a pécs-barcsi vasut mentén, melyből már most Pécs felől is, Barcs felől is szárnyvágány vezet be és így direkte összeköttetésbe hozta a Barcs déli vasut állomást gyártelepével, ami által természetesen birtokának értékét nagyban emelte, másodszer pedig gyárterményainak költséges átfuvarozását takarítja meg. Csak a mult ősszel kapta meg Kremzír a vágány kiépítési engedélyét és már is befejezést nyert a valóban célszerű eszme. Kremzír különben minden ujításnak barátja és mint kitűnő gazda már mintagazdaságáért nem kevés elismerésben részesült. Gyáraiban és gazdaságában a technika legujabb vívmányait találhatni meghonosítva. Most, miután ez iparvágány kiépült, a pálfalusiak az iránt folyamodtak, hogy községükben a pécs-barcsi vasut vonalán fel és leszállásra berendezett feltételes megállóhely létesíttessék, amiből azonban, tekintettel arra, hogy községük csak alig negyedóránnyira fekszik Barcs-tól, bajosan lesz valami; különben aki mer, az nyer.

Szokás változtatás. A Nitzsche szerinti fogalom átalakulás módjára a szokások megváltoztatása is lehetséges és ennek szükségességét egy használatban lévő, mindennapi fontos élvezeti cikkre vonatkozólag beszéltek meg mindenfelé és nevezetesen az orvosok határozottan hangsúlyozták. Arról van ugyanis szó, hogy az egészségre káros hatású babkávé fogyasztása lehetőleg korlátozassék és helyet adjon a maláta kávénak, mely a számtalan tudományos vizsgálat után az egészségre kitűnőnek bizonyult. Ezen folyton nagyobb és nagyobb tért hódító mozgalom akkor indult meg, midőn Trillichnek, az ismert vegyésznek és Pettenkofer müncheni híres tanár asszisztensének sikerült a kávénövény kivonatával a maláta kávénak a babkávé illatát és ízét kölcsönözni. Azonban a Kathreiner céggé az érdem, hogy ezen találmány nagy jelentőségét felismerte és a Trillich módszernek nagy arányokban való keresztülvitelét fogantatosította. A „Kneipp-kávé“ jelzete alatt a kereskedelemben ismeretes babkávézű Kathreiner-féle maláta kávénak gyári előállítását által ezen cég egy új hatalmas iparágának lett a megteremtője, mely németország és Ausztria-Magyarország határain messze tul terjed és ma már az emberi cultura legtávolibb pontjain kilenc nagy gyárban magának otthont alapított.

Farsangi naptár.

Január 28-án. Vendéglősök bálja a Vigadóban. — Helyőrségi tiszti estély a Nemzeti Kaszinóban.

Január 30. Vasuti műhely munkások bálja a Vigadóban. — A dárдай Kaszinó-Egyesület bálja.

Február 1-én. Vörös keresztgyelet álarcos bálja a Hattyuban. — Az első pécsi veterán és betegsegélyző-egylet bálja a Scholtz-féle sörházban. — Mohácsi Jótékony Nőegylet bálja a Polgári Kaszinóban. — Kaposvári jótékony nőegylet bálja.

Február 6-án. A pécsi Polgári Kaszinó második táncestélye. — A pécsi kádársegédek szakegyletének farsangi táncvigalma a Scholtz-féle sörházban. — A pécsi jótékony nőegylet Calicot-bálja a nemzeti kaszinóban. — Házi bál a „Petőfi“ vendéglőben.

Február 7. Bar.-Szentlőrinci iparosifjúság műkedvelői előadással egybekapcsolt táncestélye.

Február 10-én: Nagy táncestély a Vigadóban Hercenberger táncitanító délutáni társasága számára.

Február 13-án: Pécsi könyvnyomdászok táncestélye a Scholtz féle sörarnokban. — A „Pécsi Torna-Egyesület“ bálja a Vigadóban. — Kath. kör táncvigalma.

Február 16. Pas de quatre Cotteria-társaság nagy estélye Hercenberger tánc iskolájában a Vigadóban.

Február 18-án: Nagy polgári bál a Vigadóban; rendezői Hercenberger.

Február 20. Pécsi dalárda dalestéje a Vigadóban.

Február 27. Pécsi helyőrség altisztjeinek bálja a Vigadóban.

Március 2. Kaposvári Nemzeti Kaszinó bálja.

Videki hátralékosainkat tisztelettel kérjük, sziveskedjenek hátralékaikat mielőbb beküldeni.

Művészet, irodalom.

○ „Égető katolikus kérdések“ címen bocsátott közre Wurster József dr. theologiai tanár egy röpiratot, melyben ügyes polemikát folytat Kossuthány Ignác jogtanárral, ki a „Pécsi Napló“ karácsonyi számában a magyar király legfőbb kegyuri jogáról értekezvén, a többi között ezekről a legfőbb kegyuri jogokról azt állítja, hogy e jogok nem valami privilegium útján adott személyes jogok, hanem olyanok, melyek a magyar királyt, mint a magyar államfőnség személyesítőt illetik meg. Igen helyesen mutat rá Wurster tanár ennek az elméletnek rejtett célzatra, amely nem más, mint a főpapi javadalmak betöltésénél és az egyházvagyion kezelésénél továbbra is megtartani a felekezeten kívüli államhatalom részére azt a befolyást, a melyet az állam gyakorolt akkor, a mikor a kath. vallás még az állam uralkodó vallása volt. Helyesen mutat rá, hogy a megalkotandó kath. autonomia csak üres formassággá sülyedne, ha az államfőnségi jogon továbbra is a maga részére vindikálná a felekezeten kívüli állam a kath. főpapi javadalmak osztogatásának és a vallásalapok korlátlan kezelésének gyakorlatát. Hogy a kath. autonomiába életet önteni képes hűvű világi elemet teremthessünk, a kath. egyetem felállításának szükséges voltát állítja előtérbe az

értekező és meggyőző érvekkel bizonyítja, hogy a felállítandó kath. egyetem székhelyéül Pécs városa van predesztinálva, úgy a történeti hagyományok, mint városunk mai viszonyai által. Itt volt már az ország első egyeteme, itt virágzik a nagy Szepessy-alapította joglyceum, amely magvát képezhetné az új egyetemnek, itt van a nagy püspöki könyvtár, theologiai fakultás, van olyan kórházunk, a melyre bármely egyetem klinikája büszke lehetne, van gazdag székesegyházunk, melynek fölös jövedelme szintén az egyetem céljaira lenne fordítható: ne maradjunk tehát a jámbor óhajlásnál, melyet Pécs város törvényhatósági közgyűlése is kifejezett, hanem cselekedjünk és valósítsuk meg a pécsi kath. egyetem eszméjét.

Adja Isten, hogy e lelkes felhívás ne maradjon a pusztában elhangzó szó!

Törvénytörés.

§ Sikkasztó szolga. Garai Ferenc, hercegszöllősi lakos, megbizta a szolgáját, Nedelkovics Miadent, hogy egy irás ellenében vigyen neki haza ötven forintot. Nedelkovics át is vette a pénzt Weisz Adolf koeszmárostól, de nem vitte haza Garainak, hanem zsebrevágta és megszökött. Hosszas körözés után a csendőrség elfogta s 23-án ítélte felette a pécsi kir. törvénytörés, 4 havi fogsággal büntetvén a sikkasztásért. Az ítélet nyomában jogerőssé vált s az elítélt megkezdte büntetése leülését.

körüljárta. Hanem azt talán maga sem látta, merre menekült?

— Látni nem láttam, mert már nagyon sötét volt s kiesé messze is állt a hajó.

— Hát maga hol volt akkor?

— Itt, ezen a helyen. A legtöbb hal imitt akad horogra.

— Nem is tudtam, hogy éjjel is lehet horgászni.

— Nem is horgásztam, hanem a halakat csaló kukacsemegéket tüzeltem fel. Néhány órával hajnalhasadás előtt szoktam ezt a munkát elvégezni, hogy azután minél gazdagabb legyen a zsákmányom s napvilágnál ne kelljen ilyen pipogya munkával az időt lopnom.

— És akkor . . .

— Igen, ekkor láttam, mikor a teherhajó lassu mozgással megindult. Egy hat evezősre berendezett csónakkal vontatták. Nehéz munkájuk volt ugyan, de az ár segített nekik. Most körülbelül Payssyban lehetnek, ahol talán a gőzhajó már várhatja őket.

— És azt hiszi, hogy a rendőrség mitsem tud erről?

— Persze, hogy nem, mert egészen más irányban szaglászunk. Most már akkor is elkéstek volna, ha tudomásokra hoznák, a mit mondtam. A hajókat még utólérhetnék, de a tulajdonosukat nem, mert elég ideje maradt partraszállni és szárazföldön menekülni tovább.

— Igaza van, a rendőröknek nem sok hasznát látja az igazságszolgáltatás — felelte Dangelas. Hanem amugy is bajos volna elcsipni a hajót, mert egyik olyan, mint a másik.

volnék. Azt hiszem egész kedélyesen uszik már lefele a Szajrán és hogy csak rövid idő előtt indulhatott. Ha tehát tudók hogy hívják a hajót, vagy hogy néz ki, beérnénk még — és pedig százazon.

— Talán már Havreban is lesz?

— Alig hiszem. A sok zsiliptól, melyen a Szajrán át kell haladni, nem lehet oly nagyon rohanni, s még az esetben is, vasuton négy óra alatt Havreban lehetünk. Még a hajó megérkezte előtt odaérhetünk s a további haladását megakadályozhatjuk. Ez volna az igazi pillanat a hatóság segítségének igénybe vételére. Csak ne hamarkodjunk el semmit, de szerezzünk előbb biztos értesüléseket.

— És pedig éppen Borodinó házában, mert a rendőrség ugyanis most ott található. Én meg fogom mutatni unokám levelét és —

— Ezt megis tesszük, hanem szeretnék azzal a jó emberrel beszélni, a ki ott lenn horgászik; úgy látom, hogy a helyi viszonyokat jól ismeri. Fogadni merek, hogy mindennap idejác halászni. Bizonyos tehát, hogyha ezen a környéken hajó vesztegelt, tudni fog róla.

Dangelas e szavak közben egy szegényesen öltözött emberre mutatott, aki nem messze tőlük a parton kuporgott, kezében hosszú horgász-bottal.

A festő feléje tartott, az öreg Cordouan pedig, akinek már nem volt akarata, utána ment. Mielőtt megszólította volna, nagy bámulatára ő kezdte meg az ismerkedést, mondván:

— A rendőrök üres fészkekben halásznak. Na, ennek örülök. Messziről megfigyeltem őket s mikor hosszú orral távoztak, szívből kacagtam az ügyetlen-

Országgyűlés.

— **A képviselőház ülése január hó 26-án.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) A belügyi tárca költségvetése került a napirendre, melyet G a j á r y Ödön előadó ajánlott elfogadásra.

E ö t v ö s Károly mindjárt beszéde elején kijelenti, hogy a költségvetést nem fogadja el. Közigazgatásunknak óriásiak a hibái, a tisztviselők jogai, felelőssége, szabadsága, fegyelmije épp oly rendetlenek, mint közutaink, melyek ázsiaiak. A kormány a budget-t nem a közigazgatás javítására fordítja, csakis hatalma növelésére.

T ö r ö k Bertalan kormánypárti védelmezi a közigazgatást, ellenzi az általános választási jogot, a midőn ennek a magyar irástudáshoz való kötése sértené a nemzeti-ségeket. Az egyesületek ügyeinek nagyobb fölkarolását a kormány szívére köti.

L e p s é n y i Miklós gunyosan kezdi. Olyan kormányunk van ugymond — melyet az egész világ irigyel tőlünk, mely nem üldöz senkit meggyőződéséért, hisz nálunk nincsenek sem vicinálisok, sem fából való vashidak . . . (Derűtség.) Pártja csak az álliberalizmusnak eltensége, maga teljesen liberális, mert követeli a földadó eltörlését, a létminimum megállapítását, a munkások érdekeinek biztosítását, a választói jog kiterjesztését. Ez az igazi liberalizmus, nem

pedig a kormányé. Polemizál ezután Komlósyval, mert a néppárt nem pusztán katholicus párt, zsidót is befogad kebelébe, ha célja a keresztény szellem felvirágoztatása. (Derűtség.) A költségvetést elveti.

T a l l i á n Béla elfogadja a költségvetést. Javasolja, hogy a szociális kérdést az állam vegye kezébe, nehogy a tömegek döntsenek fölötte. Beszéde végén az agrár szocializmust fejtegeti.

TÁVIRATOK.

— **Érdekes véletlen.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Eugenia, a franciák egykori császárnéja, tegnap Cap-Martinba érkezett, ahol a Cynos-villába szállt meg, a hová királynénk is megszállott az előző napon.

— **A népszínház új bérlője.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) A népszínházi bizottság tegnap este tartott gyűlésében egyhangú határozattal Porzolt Kálmán irónak adta bérbe a népszínházat.

— **Montecarlo áldozata.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Tegnap a montecarlói pályaudvaron a berobogó expressz-vonat elé egy elegáns szép hölgy odavetette magát. Összeroncsolt hullájából kilétét megállapítani nem sikerült. Tettének oka: szerencsétlen játékszenvedélye.

— **Akasztás Belgrádban.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Belgrád-

ban tegnap Novak Rativojevits hajdút, nyolcszoros rablógyilkost kivégezték.

— **Az orosz cár operáció alatt.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Miklós cár operációjáról szóló hírek újra fölszínre jutnak.

— **Jókai főrendi tagsága.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Jókai élethossziglani főrendi taggá kinevezetett.

— **Lappangó válság.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Wlassich miniszter ma Budapestre érkezett. Idő előtt való megérkezését a miniszterium kebelében lappangó válsághirekkel hozzák kapcsolatba.

— **Kormánypolitikánk tengeri kigyója.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Pulszky Károly, hirhedt képvisárlási ügyéből kifolyólag az orvosszakértők ma terjesztették be véleményüket a törvényszékhez, a honnét az igazságügyi orvosi tanácshoz kerül.

— **Murawieff Berlinben.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Murawieff orosz külügyminiszter a hét végén Berlinbe érkezik a német császár látogatására.

— **Károlyi István gróf szavazata.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Károlyi István gróf is tegnap a Horánszky rosszalási javaslata mellett szavazott.

ket. Utálom ezeket a rendőr-kopókat. Azért fizetik a mihaszna naplopókat, hogy a szegény emberrel folyton akadékoskodjanak s ha egyszer igazán dolguk akadna, csufosan felsüljenek mint most is.

Hirtelen félbeszakította a csufondároskodást s bizalmatlanul nézett Dangelasra.

- Csak nem tartozik maga is közéjük.
- Kikhez?
- Teringette, hát a rendőrséghez!
- Talán úgy nézek ki?
- Nem éppen. Kütönben semmi közöm hozzájuk.

Én mindennap itt horgászok s a zsákmányom eladom a halászhoz címzett korcsma gazdájának. Tudja ugye hol van? Mindjárt a Grenelle tér kezdeténél. Ha ott akarna vacsorázni, pompás halakat kaphat. Már tele a kosaram.

— Nem rossz ötlet — mondta Dangelas — miért ne vacsorázhatnánk estére a halász-korcsmában. — A szemével intett a tengerésznek, hogy ne ellenkezzék. Meg akarta nyerni ennek az embernek a jóindulatát.

— Mit kutatott most a rendőrség? — kérdezte a lehető legközönyösebb hangon.

— Egy előkelő urra vadásztak, aki úgy látszik, rossz fát tett a tűzre, mert az éjjel elillant.

— Ma éjjel.

— Lehet, hogy már az este. Délután négy órakor láttam, midőn bérkocsiban jött haza. A bakon egy titkos rendőr ült s egész sereg detektív ólalkodott akkor már a háza körül. Nem valami tulságosan ügyeskedtek azonban körülötte, mert kisiklott a kezük közül. Még a cselédjei is elmenekültek idejekorán. Én tudom, merre vették az egérutat, most már a rendőrség is tudja, de

már kissé elkéstek a derék fickók. Ha én akarnám, még elcsiphetnék. Csak azt kellene tudtukra adnom, hogy miféle utieszközt választott magának. Hanem az árulkodást nem veszi be a természetem.

— Talán csak nem ült léghajóba? nevetett a festő.

— Nem, csak nem képzelem ilyen ostobának. Az ilyen előkelő ur szereti a kényelmet, és sok mindent megengedhet magának. Nemcsak saját kocsija, lova, de tulajdon hajója is van.

— Hajója? Ugyan ne mondja.

— Még pedig kettő is van — erősködött. A gőzhajó után még egy másikat is kötöttek a podgyász elszállítására. Kivülről nagyon igénytelennek látszik a jármű, hanem belülről kell megnézni!

— Maga látta?

— Nem, hanem egy barátom, aki kárpitós, javított benn egyet mást. Nagyon elegáns szalon és ebédlő van benne, — hogy az uraság jól érezze magát ha uton van.

— Uton, a Szajrán?

— És a tengeren is.

— A tengeren ugyan nem sokra megy a Yacht-jával, ha még teherhajót is cipel — jegyezte meg Cordouan.

— Ha nem hiszi el, hát a szöcske rugja az egész komédiát — zsörtölődött a halász.

Dangelas nem akarta megrontani ezzel a mindentudó emberrel való barátságot s ha hamar közbeszólt:

— Szépen kijátszotta a rendőrséget, amely a házat

Legujabb török kölcsön.
(A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Konstantinápolyból jelentik, hogy az ottani nagykövetek konferenciája megállapodott, hogy az európai nagyhatalmak jóállása mellett Törökország újabb államkölcsönt vehessen föl.

A horvát bán Bécsben.
(A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Hédeváry gróf bécsi utjaról a felhivatalos könyomatos konstatálja, hogy az teljesen magánjellegű. Tehát tényleg az ellenkezője fogadandó.

Századvégi grófné. (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) A német arisztokrácia körében újabb botrány merült föl: Saurma-Jartsch porosz grófné odahagyta férjét és fűszerese szolgájával balkezről való házasságra lépett.

NYILT-TÉR+)

Kitünő Angol

TEA-RUM

James Walters & Comp. londoni cégtől,

továbbá: valódi ó

Slavon-Szilvorium

eredeti palaczkokban 1 frt 20 kr.

NICK A. K.-nál Pécsen,

király-utca 2. sz. és Bazar-udvar.

Laptulajdonos: SAUTTER GUSZTÁV
Felölőszerkesztő: PLEININGER FERENC
KIADÓ: TAIJS JÓZSEF

Hirdetések jutányos áron vétetnek fel kiadóhivatalunkban.

Két birtok

ELADÓ!

1. Boszniában 70 hold föld 2 darabba, új lakásokkal és más gazdasági épületekkel ellátva, 5000 frtért.
2. Szerém megyében 18 hold föld, 2 ház, 3 szőlő és szürüs kert 3500 frtért. Bővebbet a föld tulajdonostól, Eszéken felső város.

Öregségem miatt adom el.

Berkes Lukács.

Csak akkor valódi, ha a háromszögű palaczk az itt levő szalaggal (vörös és fekete nyomás sárga papíron) van elzárva

Eddig fölülmulhatatlan!

Maager Vilmos-féle

valódi tisztított

MÁJOLAJ

(törvényesen védett esomagolásban)

MAAGER VILMOSTÓL

BÉCSBEN.

Az első orvosi tekintélyek által megvizsgáltatott és könnyű emészthetőségénél fogva gyermekeknek is különösen ajánlatik és rendeltetik mindama eseteknél, melyeknél az orvos az egész testi szervezet, különösen a mell és tüdő erősítését, a test súlyának gyarapodását, a nedvek javítását, valamint általában a vér tisztítását el akarja érni. — Egy üveg ára 1 forint és kapható a gyári raktárban Bécsben III/3. ker. Heumarkt 3., valamint az osztrák-magyar monarchia legtöbb gyógyszer-tárában.

Pécsen kapható: Sipőcz István, Zsiga László gyógyszer-tárában; Reeh Vilmos Spitzer fia kereskedésében.

Főraktár és főelárusítás az osztrák-magyar monarchia részére:

MAAGER VILMOS, BÉCS, III/3. Heumarkt 3.

Utánzatok hatóságilag nyomoztatnak.

Ki iszik
Kathreiner-féle
Kneipp-maláta-kávét?

Mindenki a ki félti az egészségét és mégsem akar lemondani a kávé megszokott kellemes élvezetéről. Mert a Kathreiner-kávé hozzájárulása által elvesz az idegizgató babkávénak általánosan ismert és rendes használatnál annyira egészségrontó hatása. *****

Mindenki a kinek egészségét valami megrontotta. Különösen ideg- s gyomorbántalmakban szenvedőknel sok ezer esetben a legegészségesebb és a legkönnyebben megemészthető italnak bizonyult a tiszta Kathreiner-kávé. *****

Minden asszony és gyermek, a kiknek gyöngye szervezetére különösen jótékony hatással van a tápláló Kathreiner-kávé s a kik kellemes, enyhe íze miatt, úgy babkávézsel keverve, mint tisztán nagyon szeretik.

Mindenki a ki a háztartásban takarékos, de izletes és a mellett egészséges kávéitalt mégsem akar magától megvonni. Takarékosági szempontból is ajánlható a Kathreiner-kávé, akár babkávével vegyítve, akár tisztán. *****

A Kathreiner-féle Kneipp-maláta-kávé valóban egészségi és családi kávé, a mely szemekben a legjobb malátából készül; a babkávé kedvelt ízét a Kathreiner-féle gyártási mód adja meg neki, a mely a leghíresebb szaktekintélyektől elismerve, minden művelt államban tért hódított. Csak a Kathreiner-kávé egyesíti magában a babkávé kellemesen ingerlő ízét és a malátakávének egészséges, orvosilag elismert és megerősített előnyeit.

Kérelem: Tévedések és megkárosodás kikerülése végett bevásárlás alkalmával tessék jól vizsgálni az eredeti dobozra, a melyen ez a felírás van **Kathreiner.**

Az olyan csomagban, a melyen nincs rajta a Kathreiner név, hamisított kávé van.

Árverési hirdetés.

Vagyonbukott özv. Litzmann Ignáczné csődválasztmányának határozata alapján közhírré teszem, hogy a csődtömeghez tartozó s a leltárban 67—934. tételszám alatt 5070 frt 22 kr. beszerzési, — 4039 frt 62 kr. becsárban fölvelt vászon és asztalneműek, posztó, selyem és gyapotkelmék ugy fűszerárak és bolti felszerelésekből stb.-ből álló ingóságok zárt ajánlati tárgyalás útján készpénzfizetés mellett eladatnak.

Fölhivom ennél fogva a venni szándékozókat, hogy zárt ajánlataikat a fentkitett becsérték 10 százalékanak vagyis 403 frt 96 krnak bemelléklésével Dr. Szilasi Zsigmond csődválasztmányi elnök urnál (Pécsett, Széchenyi-tér 12. szám.)

1897. évi február hó 13. napjának déli 12 órájáig

nyujtsák be, mert a később érkező ajánlatok figyelembe vétetni nem fognak.

Az eladás alá kerülő tárgyak leltára Pécsváradon alulírott tömeggondnoknál bármikor, ugy Pécsett fentnevezett csődválasztmányi elnök urnál f. évi feb. hó 9-ikétől naponta d. u. 3—4 óra közt, ellenben az áruraktár **Mária-Kéménden** alulírt tömeggondnok közbenjöttével f. évi február hó 12-éndélelőtti 10 órától délután 2 óráig tekinthető meg.

A választmány fenntartja magának a jogot, a beérkező ajánlatok közül szabadon választani, esetleg azokat mind visszautasítani.

Kinek ajánlatát a választmány elfogadja, az köteles a tárgyakat az árlejtés vételétől számított 48 óra alatt átvenni és a vételért készpénzben azonnal lefizetni, ellen esetben bánatpénzét elveszti s a fent felsorolt ingók kárára és veszélyére új eladásra bocsájtatnak.

A választmány a beérkezett ajánlatok felett a benyújtási határidő eltelte után legkésőbb 3 nap alatt fog határozni, mely után azoknak, kiknek ajánlata el nem fogadtatott, bánatpénzüket vissza fog adatni.

A választmány sem a leltár helyessége, sem pedig az áruk mennyisége és minőségeért semmi nemű felelősséget nem vállal.

A bélyeg és jogilleték vevő által viselendő.

Kelt Pécsváradon, 1897. évi január hó 25-én.

Dr. Egry Dezső,

pécsváradai ügyvéd,
csődtömeggondnok.